

Εγκλήματα Ξηλοτυπίας: Νεώτερες εγκληματολογικές επισημάνσεις (2000-2015)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
*Δικηγόρος, Δρ. Εγκληματολογίας, Πάντειο
Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών*

Περίληψη

Σε συνέχεια της μελέτης «Εγκλήματα Ξηλοτυπίας - Εγκληματολογική Θεώρηση και Νομολογία» (εκδ. Νομική Βιβλιοθήκη 2001), παρουσιάζονται ορισμένες από τις σημαντικότερες αποφάσεις που εκδόθηκαν στο χρονικό διάστημα μετά την μελετηθείσα περίοδο (1970-2000). Παρουσιάζονται επίσης τα τυπολογικά χαρακτηριστικά των εγκλημάτων στα νεώτερα εγκληματολογικά χρονικά και η ποινικοσωφρονιστική αντιμετώπιση των δραστών υπό το φως του Ν. 4322/2015. Τέλος, επισημαίνονται ορισμένα ζητήματα ουσιαστικού ποινικού δικαίου και επιχειρείται μια θυματολογική προσέγγιση.

1. Εισαγωγή

Η ανθρωποκτονία για λόγους «ερωτικής Ξηλοτυπίας»⁴³⁵ ήταν και παραμένει

435. Στον εγκληματολογικό ορισμό εντάσσονται όλα τα εγκλήματα βίας που προβλέπονται και τιμωρούνται στο 15ο Κεφάλαιο του Ποινικού Κώδικα (Εγκλήματα κατά της ζωής), υπό προϋποθέσεις, δε, και οι εκ δόλου, τελούμενες σωματικές βλάβες του 16ου Κεφαλαίου (κατά κρατούσα γνώμη για την ανθρωποκτονία εκ προθέσεως του άρ. 299 παρ. 1 Π.Κ. αρκεί και ο ενδεχόμενος δόλος, δηλαδή πρέπει ο δράστης να θέλει ή να αποδέχεται τη θανάτωση άλλου και όχι την πρόκληση σωματικής βλάβης και μόνον. Βλ., μ.ά., σχετ. Χ. Τζωρτζόπουλου, Ποι-

ένα διαχρονικά εμφανιζόμενο έγκλημα στα χρονικά της χώρας μας. Μέσω της ποιοτικής και ποσοτικής ανάλυσης επί της δημοσιευμένης στο νομικό τύπο νομολογίας και επί σταχυολογημένων δημοσιευμάτων του Τύπου μιας περιόδου 30 ετών (1970-2000), το 2001 επιχειρήθηκε να αναδειχθούν σε νομικό και εγκληματολογικό επίπεδο ορισμένες κύριες προβληματικές, συνδεδεμένες με τη νομική ανάγνωση ζητημάτων όπως ο βρασμός ψυχικής ορμής και η αναλογικότητα στην ποινική μεταχείριση των δραστών.⁴³⁶ Σήμερα, 15 χρόνια αργότερα, μια απόπειρα επικαιροποίησης των τότε συμπερασμάτων διαπιστώνει ότι η νομική ποιότητα της απονομής ποινικής δικαιοσύνης σε επίπεδο αιτιολογίας των δικαστικών αποφάσεων δείχνει βελτιωμένη. Παρά ταύτα, τα θεσμικά εργαλεία εξατομικευμένης ποινικής αντιμετώπισης των δραστών παραμένουν απαρχαιωμένα, ενώ η θυματολογική προσέγγιση στα συγκεκριμένα εγκλήματα, πολύ συχνά ανθρωποκτονίες από πρόθεση, εξακολουθεί να είναι ισχνή, αν όχι πρακτικώς ανύπαρκτη.

Για την ευσύνοπτη follow up ανάγνωση των υποθέσεων εγκλημάτων ζηλοτυπίας⁴³⁷ που ακολουθούν αξιοποιήθηκαν οι εξής πηγές: (α) Οι υποθέσεις από την δημοσιευμένη νομολογία στο νομικό περιοδικό Ποινικά Χρονικά (2000-2014) και στην Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών του Δ.Σ.Α., τυποποιημένες με τα κριτήρια που έχουν ήδη αναπτυχθεί αναφορικά με τη διάκριση εγκλημάτων ζηλοτυπίας και συναφών εκ κινήτρου διακριτών εγκλημάτων βίας⁴³⁸ και

κό Δίκαιο τ.α' 14 και εγχειρ., σελ. 328 επ., Α.Ν. Μπουρόπουλου, Ποινικό Δίκαιο β', σελ. 465, Δ. Καρανίκα (1959), Ποινικό Δίκαιο β', Το Νομικόν, Αθήναι, σελ. 164, Η. Γάφου (1963), Ποινικό Δίκαιο Δ', Αφοί Π. Σάκκουλα, Αθήναι, σελ. 19 σημ. 11 και 27, Ν. Χωραφά, Ποινικό Δίκαιο, σελ. 265, καθώς επίσης και τις αποφάσεις ΑΠ 59/1978, Ποινικά Χρονικά ΚΗ', σελ. 411, ΑΠ 1426/1984, Ποινικά Χρονικά ΛΕ', σελ. 240), όταν τελούνται με δράστη και θύμα που συνδέονται μεταξύ τους με συναισθηματική - ερωτική σχέση που έχει αναπτυχθεί εντός ή εκτός γάμου.

436. Βλ. Π. Παπαϊωάννου (2001), Εγκλήματα ερωτικής ζηλοτυπίας - Μια εγκληματολογική προσέγγιση, Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα.

437. Μέρος των επιστημόνων αναπτύχθηκε και στην ημερίδα «Έγκλημα και Έρωτας» υπό την αιγίδα του Εργαστηρίου Ποινικών και Εγκληματολογικών Ερευνών του καθηγητή Νέστορα Κουράκη, στις 18.2.2014.

438. Τα εγκλήματα ζηλοτυπίας διακρίνονται ενκρινώς από ανθρωποκτονίες μεταξύ συγγενών με σκοπό το κέρδος («profit murders»), όσες εντάσσονται στην ευρύτερη κατηγορία των revenge murders και σχετίζονται με εγκλήματα «τιμής», «βεντέτας», τις ανθρωποκτονίες «αφανισμού» («elimination murders»), με χαρακτηριστικά παραδείγματα τις περιπτώσεις Κολιτσοπούλου - Σγουριδίη Α.Π. 542/1988 και Α.Π. 7/1984 [Σε Συμβούλιο], Ποινικά Χρονικά (1984), σελ. 691-693, υπόθεση Καββαδά [Α.Π. 1239/2005]), καθώς και τις συζυγοκτονίες που επέρχονται κατόπιν χρόνιας ψυχικής και σωματικής κακοποίησης εντός γάμου. Ανάλογες και οι υποθέσεις που αλιεύθηκαν από το αρχείο του Τύπου (3.9.2012, 5.9.2012, 6.9.2012, 9.9.2012, 10.9.2012, Το Βήμα και Το Βήμα της Κυριακής), για την ανθρωποκτονία ιερέα στον πύργο Ηλείας, για την οποία τιμωρήθηκαν με ισόβιο κάθειρξη η σύζυγος και ο εραστής της, καθώς και η ανθρωποκτονία συζύγου από τον εραστή και τη σύζυγο στη Λαμία (13.10.2012, 14.10.2012, Το Βή-

(β) υλικό από τις ηλεκτρονικές εκδόσεις ημερησίων εφημερίδων αθηναϊκού τύπου της περιόδου 2010-2014.

Οι επισημάνσεις συμπτύσσονται σε τέσσερις γενικές κατηγορίες:

2. Τυπολογία - Νομικά ζητήματα - Δικαστικές αποφάσεις

2.1 Τυπολογική Επιβεβαίωση

Οι «αποχωρήσεις» του κινήτρου τέλεσης των εγκλημάτων βίας μεταξύ προσώπων που συνδέονται με ερωτικό γαμικό δεσμό δείχνει να επιβεβαιώνεται:⁴³⁹ εξακολουθούν να καταγράφονται (ι) εγκλήματα όπου ως σκοπός του δράστη προσδιορίζεται η «εκδίκηση» (η φράση «για να εκδικηθεί» ή νοηματικά ισοδύναμες χρησιμοποιούνται στο σκεπτικό των δικαστικών αποφάσεων, ερμηνεύοντας το «κίνητρο» του δράστη), όσο και (ιι) εγκλήματα όπου ο ανθρωποκτόνος σκοπός του δράστη εκδηλώνεται ως αποκύημα της καλούμενης «παθολογικής» ζηλοτυπίας, όπως κυρίως αυτή ερμηνεύεται στο πλαίσιο της ψυχιατρικής ως «σύνδρομο του Οθέλλου».⁴⁴⁰ Ενδεικτικές οι υποθέσεις που

μα, 13.10.2012, Τα Νέα. Βλ. σχετ. Swanson G.R., Chamelin N.C. & Territo L. (1988), *Criminal Investigation*, 4η έκδ., New York, Random House, από Χρ. Τσουραμάνη (1990), *Ανάλυση Εγκλημάτων*, Αντ. Ν. Σάκκουλας, Αθήνα-Κομοτηνή, σελ. 55-58, βλ. και ίδιου, (1998), *Ο Φόνος στην Ελλάδα - Εγκληματολογική Θεώρηση*, Αντ. Ν. Σάκκουλας, Αθήνα-Κομοτηνή και Ν.Ε. Κουράκη (1992), *Εγκληματολογικοί Ορίζοντες τ.Β΄*, Σάκκουλα, σελ. 9-20, Κ.Δ. Σπινέλλη (1985), *Εγκληματολογία, Σύγχρονες και παλιότερες κατευθύνσεις - Πανεπιστημιακές Παραδόσεις*, α΄, Αντ. Ν. Σάκκουλας, Αθήνα-Κομοτηνή, Γ. Πανούση (1993), *Έγκλημα και Τοπική Κοινωνία*, *Εγκληματολογικά 1*, Αντ. Ν. Σάκκουλας, Αθήνα-Κομοτηνή. Αναφορές για τον εξ ερωτικής ζηλοτυπίας δράστη εγκλημάτων κατά της ζωής, μ.ά., σε Ν.Κ. Ανδρουλάκη, (1974), *Ποινικόν Δίκαιον, Ειδικόν Μέρος*, Αντ. Ν. Σάκκουλας, Αθήνα, Κ.Γ. Γαρδία (1966), *Εγκληματολογία τ.Α΄*, Τα γενικά και ατομικά αίτια των εγκλημάτων, 5η έκδ., Τζάκα, Αθήναι, Ε. Κοκολάκη (1976), *Η έρευνα της προσωπικότητας του εγκληματίου εν τη πράξει και πρόγνωση της συμπεριφοράς αυτού*, χ.ό., Αθήναι-Θεσσαλονίκη.

439. Βλ. Παπαϊωάννου 2001, σελ. 90-113.

440. Βλ. μ.ά., Easton, J. & Shackelford T. (2009), «Morbid Jealousy and Sex Differences in Partner-Directed Violence», *Human Nature* 203: 342-350, Easton, J.A., Schipper, L.D. & Shackelford, T.K. (2007), «Morbid Jealousy from an Evolutionary Psychological Perspective», *Evolution and Human Behavior*, 28: 399-402, Enoch, D. & Ball, H. (2001), *The Othello Syndrome*, σε Enoch, D. & Ball, H. *Uncommon psychiatric syndromes*, 4η έκδ., σελ. 50-73, Arnold, London, Morenz, B. & Lane, R. D. (1996), «Morbid jealousy and criminal conduct», σε L. B. Schlesinger (εκδ.), *Explorations in criminal psychopathology: Clinical syndromes with forensic implications*, σελ. 78-97, Springfield, IL: Thomas, Cobb, J.P. & Marks, I.M. (1979), «Morbid jealousy featuring as obsessive-compulsive neurosis treatment by behavioral psychotherapy», *British Journal of Psychiatry*, 134: 301-305, Coen, S.J. (1987), «Pathological jealousy», *International Journal of Psycho-Analysis*, 68: 99-108,

εκτίθενται κατωτέρω στις ΑΠ 663/2002 και ΑΠ 940/2005. Επιπλέον, σαφές καθίσταται ότι δεν θα ήταν ορθή η συμπερίληψη στα εγκλήματα ζηλοτυπίας περιπτώσεων όπου η ανθρωποκτονία προκύπτει στο πλαίσιο μιας ακραίας διαπροσωπικής σχέσεως με έντονο το στοιχείο του ερωτικού πάθους, χωρίς όμως την συνδρομή του στοιχείου της ζηλοτυπίας.⁴⁴¹

2.2 Κύρια νομικά ζητήματα εγκλημάτων ζηλοτυπίας - Διαχρονικές τάσεις στην αιτιολογία δικαστικών αποφάσεων

Μέσα από τη νομολογιακή έρευνα των ετών 1970-2000, καταγράφεται ως δράστης των σχετικών εγκλημάτων ο άνδρας σε ποσοστό μεταξύ 80% και 85%,⁴⁴² ποσοστό που συμβαδίζει με τα διεθνή ποσοτικά δεδομένα.⁴⁴³ Συγχρόνως, αποδίδεται μια διαχρονική απόφαση στο να κριθεί ότι η ερωτική ζηλοτυπία δύναται να οδηγήσει σε «βρασμό ψυχικής ορμής». Ενώ γίνεται δεκτό ότι το «συναίσθημα του έρωτος» πράγματι συγκαταλέγεται μεταξύ εκείνων των συναισθημάτων τα οποία «αιφνιδίως υπερδιεγερθέντα» είναι δυνατόν να δημιουργήσουν απώλεια ή μείωση της ικανότητας προς καταλογισμό,⁴⁴⁴ άποψη με την οποία, παραδοσιακά συμφωνεί η θεωρία,⁴⁴⁵ εν τούτοις σπάνια το δικαστήριο οδηγείται σε μειωμένη ποινή. Πράγματι, με βάση τα νομολογιακά δεδομένα της περιόδου 1970-2000 η τέλεση των εγκλημάτων εκ ζηλοτυπίας σε κατάσταση βρασμού ψυχικής ορμής φαίνεται να γίνεται δεκτή σε ποσοστό μόλις 6,25%. Σε ένα επιπλέον ποσοστό 4% προκύπτει ότι εσφαλμένως αιτιολο-

Parker, G. & Barrett, E. (1997), Morbid jealousy as a variant of obsessive-compulsive disorder, *Australian and New Zealand Journal of Psychiatry*, 31: 133-138, Todd, J. & Dewhurst, K. (1955), «The Othello syndrome: A study in the psychopathology of sexual jealousy», *Journal of Nervous and Mental Disease*, 122: 367-374, Todd, J., Mackie J.R.M. & Dewhurst, K. (1971), «Real or imaginary hypophallism: A cause of inferiority feelings and morbid sexual jealousy», *British Journal of Psychiatry*, 119: 315-318.

441. Βλ. αναλυτικά σχετικά με την υπόθεση Βαγιωνή σε Α.Π. 1206/2000, *Ποινικά Χρονικά ΝΑ* (2001), σελ. 415-419.

442. Παπαϊωάννου 2001, σελ. 204-205.

443. Βλ. μ.ά. Daly, K. (1997), «Different Ways of Conceptualising Sex / Gender in Feminist Theory and Their Implications for Criminology», *Theoretical Criminology*, 1: 25-53, R. Collier (1996), «Coming Together?, Post heterosexuality, masculine crisis and the new man movement», *Feminist Legal Studies*, 4: 3-48.

444. Μ.ά. Α.Π. 542/1988, *Ποινικά Χρονικά ΛΗ* (1988) και Α.Π. 1197/1988, *Ποινικά Χρονικά ΛΘ* (1989), σελ. 119.

445. Ανδρουλάκη 1974, ό.π., τ. Β', σελ. 94, υποσ. 11, Γαρδία 1966, ό.π., σελ. 67-68, σελ. 142, υποσ. 3.

γείται η μη συνδρομή των όρων του βρασιμού,⁴⁴⁶ ενώ κατά κανόνα κρίνεται ότι «δεν αποδεικνύεται η συνδρομή του» ή «αποδεικνύεται η απουσία του».⁴⁴⁷ Η τάση αυτή επιβεβαιώνεται από τα νομολογιακά ευρήματα της περιόδου 2000-2014. Ειδικότερα:

1) Α.Π. 663/2002 (Ποιν. Χρον. ΝΓ/2003, σελ. 216): «(...) Ο αναιρεσείων και η πολιτικώς ενάγουσα Μ.Ε.Π. όντας και οι δύο ανήλικοι, συνήψαν ερωτικό δεσμό. Μετά από 10 περίπου μήνες με πρωτοβουλία της Μ.Π. ο δεσμός αυτός διακόπηκε και άρχισε νέος δεσμός αυτής με τον Κ.Α. Ο αναιρεσείων όμως δεν δέχθηκε τη διακοπή του δεσμού του με την νεαρή πολιτικώς ενάγουσα και γι' αυτό προσπάθησε να την πείσει να συνεχίσουν το δεσμό τους. Αυτή όμως αρνήθηκε. Εξαιτίας της σταθερής άρνησής της αυτός χολώθηκε και αποφάσισε σε ήρεμη ψυχική κατάσταση, που επέτρεπε τη σκέψη να την φονεύσει. Έτσι, τις απογευματινές ώρες της 25.3.1994, αφού τη συνάντησε μετά από εξαντλητική παρακολούθηση την παρέσυρε στην περιοχή Αγίου Γεωργίου Κιλκίς, σ' ένα παλιό λατομείο, όπου έφθασαν κατά ώρα 20.10 περίπου. Μετά από σύντομο διάλογο, κατά τον οποίο ο αναιρεσείων επικαλέστηκε διαδόσεις, σύμφωνα με τις οποίες η διακοπή του δεσμού τους οφείλετο στην αναπηρία των γονέων του (είναι και οι δύο τυφλοί), τις οποίες όμως η πολιτικώς ενάγουσα αρνήθηκε, την έριξε, πάντα ευρισκόμενος σε ήρεμη ψυχική κατάσταση, κάτω στο έδαφος σε ύπτια θέση, κάθισε στην κοιλιά της, πίεσε με τα χέρια του τον τράχηλο και αφού πήρε στα χέρια του έναν λίθο κατέφερε ισχυρά κτυπήματα στο κεφάλι της (...). Από τα κτυπήματα, η παθούσα έχασε τις αισθήσεις της, οπότε ο αναιρεσείων, νομίζοντας ότι την θανάτωσε, σταμάτησε να την κακοποιεί (...) Ο αναιρεσείων δήλωσε άγνοια για την τύχη της και δέχθηκε μάλιστα να ερευνηθούν μαζί με τον αδελφό της παθούσας μέσα στην πόλη με το αυτοκίνητό του μέχρι να την εντοπίσουν. Την ίδια προσποιητή άγνοια εξέφρασε το ίδιο βράδυ στην πατέρα της παθούσας, ο οποίος εναγωνίως έψαχνε να την βρει, καθώς και την επομένη ημέρα στην μητέρα της, η οποία άρχισε να έχει υποψίες σε βάρος του. (...) Μαζί με τον Γ.Κ. μετέβησαν μετά από συνεννόηση στις 04:00 στον τόπο του εγκλήματος και μετέφεραν την παθούσα σε ημιθανή κατάσταση στην περιφερειακή οδό που απείχε περίπου 250 μέτρα. Εκεί την

446. Α.Π. 1197/1988, Ποινικά Χρονικά ΛΘ' (1989): 484, Α.Π. 485/1985 [Σε Συμβούλιο], Ποινικά Χρονικά ΛΕ' (1985): 802-803.

447. Σύμφωνα με τα νομολογιακά δεδομένα της περιόδου 1970-2000, μόνο σε ποσοστό 2% γίνεται δεκτή η τέλεση ανθρωποκτονίας σε κατάσταση ελαττωμένου καταλογισμού (Α.Π. 867/1973, Ποινικά Χρονικά ΚΔ', σελ. 98, Α.Π. 1342/1979, Ποινικά Χρονικά Λ', σελ. 326-328, Α.Π. 909/1981, Ποινικά Χρονικά ΛΒ', σελ. 166-168, Μικτ. Ορκ. Δικ. Αθηνών 20-22/1978, Ποινικά Χρονικά ΚΗ', σελ. 159-160) με επίκληση διαταραχής συνειδήσεως και ψυχικής νόσου, βλ. σχετ. και Σ. Παπαγεωργίου - Γονατά (2002), Βρασιμός και Ακαταλόγιστο, σε Ποινικά Χρονικά ΝΒ', σελ. 193 επ.

εναπόθεσαν στο κέντρο της οδού με σκοπό να θεωρηθεί ότι ήταν θύμα τροχαίου ατυχήματος (...). Στο σημείο αυτό, βρέθηκε σε κωματώδη κατάσταση τις μεσημβρινές ώρες από τον διερχόμενο από εκεί με τον γεωργικό του ανελκυστήρα Α.Π., ο οποίος ειδοποίησε τις αστυνομικές αρχές (...). Μετά από αυτά που δέχθηκε το Εφετείο και στη συνέχεια κήρυξε ένοχο τον αναιρεσείοντα για απόπειρα ανθρωποκτονίας ...».

2) Α.Π. 940/2005 (Ποιν. Χρον. ΝΣΤ', σελ. 50 επ.): «Ο αναιρεσείων, έγγαμος και πατέρας δύο τέκνων, κατοικούσε στην Ισαία Ξάνθης και ασκούσε το επάγγελμα του γαιοκτηνοτρόφου. Το φθινόπωρο του 1999 του δημιουργήθηκαν, λόγω της περιεργής συμπεριφοράς της συζύγου του, υπόνοιες, ότι αυτή διατηρούσε εξωσυζυγικές σχέσεις με τον πρώτο εξάδελφό του Κ.Ρ., που επίσης κατοικούσε στην Ισαία και τον οποίο ο αναιρεσείων, κατά τακτά χρονικά διαστήματα απασχολούσε, ως βοηθό του, σε κτηνοτροφικές εργασίες. Με την πάροδο του χρόνου, οι υπόνοιες αυτές κατέληξαν σε βεβαιότητα, αφού και ο ίδιος άκουσε την γυναίκα του να συνομιλεί με τον ανωτέρω στο μαντρί και να ψάχνουν τρόπο, ώστε να μείνουν μόνοι και να κάνουν έρωτα, όπως άλλωστε, και η ίδια η σύζυγός του ενόρκως κατέθεσε, αλλά και η ίδια το παραδέχθηκε. Στην συνέχεια, ο αναιρεσείων, μέσω κοινών γνωστών και συγγενών, ειδοποίησε τον Ρ., αλλά και τους γονείς του, να παύσει πλέον να περνά από το σπίτι του, απειλώντας, ότι θα τον σκοτώσει, να μην συναντάται πλέον με την σύζυγό του. Λίγες ημέρες, πριν την 9.6.2000, έστειλε τον πατέρα του να συναντήσει τους γονείς του θύματος και να λάβει τέλος η κατάσταση αυτή. Παράλληλα, έλαβε την απόφαση να χωρίσει την σύζυγό του και για τον λόγο αυτό όρισε την 9.6.2000 ως ημέρα, που μαζί με την σύζυγό του θα επισκέπτονταν τον Μουφτή Ξάνθης, ώστε να λάβει τέλος και επισήμως η έγγαμη σχέση τους. Ο Α. κοιμήθηκε την νύκτα της 8 προς 9.6.2000, ξύπνησε νωρίς το πρωί και αντιλήφθηκε, ότι κάποια σημάδια, που είχε τοποθετήσει δεν ήταν στην θέση τους, γεγονός που σήμαινε, ότι κάποιος και συγκεκριμένα ο Ρ. είχε έλθει την νύκτα στο σπίτι του, γι' αυτό, αφού έλαβε σε πλήρη νηφαλιότητα και ηρεμία την απόφαση να τον σκοτώσει παρήγγειλε στην σύζυγό του να του κάνει καφέ, πήγε και πήρε ένα δίκαννο κυνηγετικό όπλο, καθώς και φυσίγγια, που περιείχαν βολίδες μεγάλου διαμετρήματος, με τα οποία γέμισε το όπλο, γνωρίζοντας εκ των προτέρων δε, ότι ο Ρ. αναγκαστικά θα διήρχετο προ της οικίας του, για να μεταβεί στη δουλειά του στην Ξάνθη, αφού ο μοναδικός δρόμος του χωριού περνά μπροστά από το σπίτι του, ανέμενε αυτόν, με πρόθεση να τον σκοτώσει. Πράγματι, μετά από κάποιο χρονικό διάστημα, άκουσε από μακριά το μοτοποδήλατο, το οποίο χρησιμοποιούσε ο Ρ. στις μετακινήσεις του και μόλις πλησίασε και έφθασε στο ύψος της οικίας του αναιρεσείωντος, ο τελευταίος βγήκε από την πόρτα και ευρισκόμενος πάλι σε ήρεμη ψυχική κατάσταση, αφού

σκόπευσε, τον πυροβόλησε τέσσερις φορές, τραυματίζοντάς τον θανάσιμα, με συνέπεια να επέλθει ο θάνατός του. Κανένα γεγονός δεν συνηγορεί στην αιφνίδια υπερδιέγερση και έξαψη του αισθήματος της οργής, ώστε να θεωρηθεί, ότι ο αναιρεσείων τελούσε σε βρασιμό ψυχικής ορμής και αυτό εντέλει θα μπορούσε να γίνει αποδεκτό, όταν αρχικά έμαθε για τις εξωσυζυγικές σχέσεις της γυναίκας του ή όταν ο ίδιος προσωπικά την άκουσε να συνομιλεί με το θύμα στο μαντρί, ψάχνοντας ν' απαλλαγούν από την παρουσία του και να συνομιλησθούν, αλλά το μεγάλο χρονικό διάστημα, που παρήλθε από την γνώση των εξωσυζυγικών σχέσεων έως και την ημέρα του συμβάντος, μάλλον καταπραϋντικά και προς εξουδετέρωση του αισθήματος της οργής επέδρασε, παρά σε αιφνίδια έξαψή του, αφού έλαβε και την απόφαση να χωρίσει. Ούτε και μπορεί να θεωρηθεί, ότι από τα σημάδια, που τοποθέτησε το προηγούμενο βράδυ και έλειπαν το πρωί εξήφθη η οργή του, διότι το γεγονός αυτό υπέπεσε στην αντίληψή του πολύ νωρίς το πρωί και έκτοτε μεσολάβησε αρκετό χρονικό διάστημα, χωρίς κανένα ίχνος εκνευρισμού, ήπια καφέ, πήρε και γέμισε το όπλο και μετά αναμονή του θύματος, εκτέλεσε την απόφασή του».

3) Α.Π. 6/2005 (Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών Δ.Σ.Α.) «Στις 15.11.1995 ο κατηγορούμενος προσέλαβε ως σερβιτόρα, δια μέσου αγγελίας στην εφημερίδα, στο κατάστημα καφετέρια που διατηρούσε στην οδό Θ. αριθμό 78 της πόλης του Ηρακλείου, την Τ. Γεωργία του Χ και της Γ. Μετά από χρονικό διάστημα δύο εβδομάδων, περίπου, από την πρόσληψή της η Γεωργία συνήψε ερωτικό δεσμό με τον γιο του κατηγορουμένου, Ι. Τ.. (...) Στις 6.12.1995 ο κατηγορούμενος, δίχως τη σύζυγο του, αλλά με παρέα την Γεωργία Τ. μετέβησαν στο παραπάνω χωριό, όπου και διασκέδασαν. Ο κατηγορούμενος επιδίωκε να συνάψει ερωτικές σχέσεις μαζί της, γι' αυτό και την έκανε παρέα. Μετά το γεγονός αυτό, η ανήλικη Γεωργία συνέχισε να εργάζεται στην καφετέρια του κατηγορουμένου και να διατηρεί ερωτικές σχέσεις με το γιο του, τις οποίες τελικά διέκοψε μετά δεκαήμερο, περίπου. (...) Ο κατηγορούμενος όλο το προηγούμενο χρονικό διάστημα επιδίωκε να έχει ερωτικές σχέσεις με τη Γεωργία, γι' αυτό ήθελε να την έχει πάντοτε μαζί του, δίχως την παρουσία της νόμιμης συζύγου του. Στις 16.1.1996 και περί ώρα 23.00, περίπου ο κατηγορούμενος μετέβη στο καφενείο (...) προκειμένου να πληροφορηθεί, προπάντων από τη Γ., για τον τόπο διαμονής της Γεωργίας. Μετά από σχετική συζήτηση, κατά τη διάρκεια της οποίας αυτός και η παρέα του κατανάλωσαν μικρή ποσότητα οινοπνευματωδών ποτών, απεχώρησαν (...) και μετέβησαν σε κατάστημα ΠΑΜΠ στην οποία και παρέμειναν μέχρι την 02.00 πρωινή. Και σ' αυτήν ο ίδιος και η παρέα του ήπιαν διάφορα ποτά οινοπνευματώδη και μετά αποχώρησαν. Ο κατηγορούμενος έφυγε μόνος του. Μη έχοντας καταφέρει να πληροφορηθεί για τον ακριβή τόπο διαμονής της Γεωργίας, αποφάσισε να απευθυνθεί στη μητέρα της και να

την εξαναγκάσει να του φανερώσει τον τόπο της διαμονής της, για να τη συναντήσει. Πρέπει να σημειωθεί ότι η Γεωργία απέφευγε να τον συναντήσει και γι' αυτό κρυβόταν απ' αυτόν. Προκειμένου να εξαναγκάσει τη μητέρα της να του αποκαλύψει τον τόπο της διαμονής της κόρης της, ήταν αποφασισμένος ακόμη και να τη σκοτώσει, προκειμένου να επιτύχει το σκοπό του, σε περίπτωση δε παρεμπόδισης του και από τη Σ. να σκοτώσει και την ίδια. Το ίδιο βράδυ, μετά την αποχώρηση του από την παρέα του και πάντως πριν την 03.00 ώρα τηλεφώνησε στο σπίτι της Γ. Μ., μητέρα της Γεωργίας, και συνομίλησε με την αδελφή της Σ. Κατά την επικοινωνία αυτή ο κατηγορούμενος, προκειμένου να του επιτρέψουν την είσοδο στην οικία των, ανέφερε ότι γνώριζε που βρισκόταν η Γεωργία, η οποία, να σημειωθεί, επί διήμερο έλειπε από το σπίτι της μητέρας της, δίχως να την ενημερώσει και συγκεκριμένα ότι διαμένει στην «Γ» στην περιοχή Αμμουδάρας Ηρακλείου, όπου και εκδιδόταν. Συγχρόνως ενδιαφέρθηκε να πληροφορηθεί αν στην οικία της βρισκόταν ο αδελφός της Σ. και όταν πληροφορήθηκε ότι αυτός απουσίαζε, ζήτησε να τις επισκεφθεί, προκειμένου από κοινού, δήθεν, να αναζητήσουν τη Γεωργία. Η μητέρα της τελευταίας συνήνεσε και μετά από αυτά ο κατηγορούμενος, έχοντας την ικανότητα να αντιληφθεί το άδικο της πράξης του και να ενεργεί σύμφωνα με την αντίληψη του για το άδικο αυτό, μη επηρεασμένος προς τούτο, από την ποσότητα των οιοπνευματωδών ποτών που κατανάλωσε, μετέβη με τα πόδια του στο μαγαζί (καφενείο) του Δ Κ. Εκείνη τη στιγμή ο τελευταίος το έκλεινε και ο κατηγορούμενος του ζήτησε να τον μεταφέρει με τη μηχανή του στο σπίτι της μητέρας της Γεωργίας, που απείχε περίπου ένα χιλιόμετρο. Η σωματική και πνευματική κατάσταση του ήταν αρκετά καλή και δεν ήταν επηρεασμένος από κατανάλωση αλκοολούχων ποτών, όπως βεβαίωσε το Δικαστήριο και ο μάρτυρας υπεράσπισης που προαναφέρθηκε (Κ). Πρέπει να σημειωθεί ότι ο μάρτυρας αυτός, έχοντας δική του αντίληψη, μεταξύ των άλλων κατέθεσε και τα εξής: «Μου φάνηκε φυσιολογικός ο κατηγορούμενος. Δεν κατάλαβα να ήταν μεθυσμένος. Απ' ότι ξέρω δεν έπινε». Στην κατάσταση αυτή με τη δίκυκλη μηχανή του τον μετέφερε και τον άφησε κοντά στο σπίτι της μητέρας της Γεωργίας. Μετά την απομάκρυνση του Κ και πριν την είσοδο του στην κατοικία ο κατηγορούμενος ξεβίδωσε τη λάμπα της εξωτερικής πόρτας, για να μη φωτίζεται, χτύπησε το κουδούνι και εισήλθε στην οικία. Η μητέρα της Γεωργίας, η αδελφή της και ο κατηγορούμενος αναχώρησαν αμέσως, για να μεταβούν στην περιοχή Αμμουδάρας, προς αναζήτηση της Γεωργίας χρησιμοποιώντας ΤΑΞΙ. Μετά από άσκοπη αναζήτηση, από την οποία προέκυψε ότι ο κατηγορούμενος τους απέκρυψε την αλήθεια προκειμένου να κερδίσει την εμπιστοσύνη τους επανήλθαν στην ίδια οικία. Πριν την είσοδο τους σ' αυτήν οι πολιτικώς ενάγουσες του εξέφρασαν την επιθυμία τους να μεταβεί στη δική του, πλην όμως, αυτός, προφα-

σιζόμενος ότι ήθελε να συνομιλήσει με τη μητέρα της Γ εισήλθε σ' αυτήν. Αμέσως απαίτησε να αποσυρθεί η Σ. σε διπλανό δωμάτιο και έκλεισε την πόρτα του. Στη συνέχεια απαίτησε από τη μητέρα (Γ.) να του αποκαλύψει το χώρο διαμονής της Γεωργίας, πιστεύοντας ότι αυτή τον γνώριζε. Στην άρνηση της τελευταίας ενισχύθηκε η απόφαση, που και πριν είχε λάβει, να τη φονεύσει. Βρισκόμενος σε ήρεμη ψυχική κατάσταση, που του επέτρεπε τη σκέψη να σκοτώσει τη Γ., κρατώντας ένα μαχαίρι που έφερε μαζί του, δίχως άδεια της αρμόδιας αστυνομικής αρχής του τόπου κατοικίας του, μήκους 13 εκατοστών περίπου, επιτέθηκε σ' αυτήν καταφέροντας πλήγμα στη δεξιά πλευρά του λαμιού της, με πρόθεση να τη σκοτώσει. Αντιδρώντας η παθούσα, με το αριστερό της χέρι έπιασε τη λάμα του μαχαιριού, με το οποίο της επιτέθηκε, κόβοντας στην προσπάθεια της αυτή τους τένοντες του χεριού της και άρχισε να ουρλιάζει και να καλεί σε βοήθεια. Αμέσως η Σ.Τ., που βρισκόταν στο διπλανό δωμάτιο, έτρεξε προς βοήθεια της μητέρας της, μπαίνοντας στη μέση. Ο κατηγορούμενος, βρισκόμενος πάλι σε ήρεμη ψυχική κατάσταση, που του επέτρεπε τη σκέψη, αποφάσισε να σκοτώσει και αυτήν, γιατί τον παρεμπόδιζε να σκοτώσει τη μητέρα της. Για το σκοπό αυτό, με το ίδιο μαχαίρι, το οποίο ήδη είχε αποτραβήξει από το λαμό της Γ., αφού προηγουμένως την αγκάλιασε, άρχισε να τη χτυπά σε διάφορα σημεία του σώματος της και ειδικότερα στο θώρακα, τον πνεύμονα, την κοιλιά και το κεφάλι. Κατά τη διάρκεια των ενεργειών του αυτών, η μητέρα (Γ.) μπόρεσε να απομακρυνθεί από το χώρο εκείνο, να εξέλθει δε της οικίας, αναζητώντας βοήθεια από τους γείτονες και να αποφύγει τον κατηγορούμενο. Ο τελευταίος, μετά το τελευταίο πλήγμα που κατάφερε στη Σ., πιστεύοντας ότι τη σκότωσε, απομακρύνθηκε από την οικία εκείνη. Η Σ. ανακτώντας τις αισθήσεις της, τηλεφώνησε στην αστυνομία. Οι παθούσες μετά ταύτα, διεκομίσθησαν με φροντίδα της αστυνομίας στο Νοσοκομείο, όπου διαπιστώθηκε η ύπαρξη πολλαπλών τραυμάτων και ειδικότερα: Σύμφωνα με τα παραπάνω πραγματικά περιστατικά αποδείχθηκε ότι ο κατηγορούμενος έλαβε την απόφαση και εκτέλεσε τις πράξεις της απόπειρας ανθρωποκτονίας σε βάρος των παθουσών, που προαναφέρθηκαν, βρισκόμενος σε ήρεμη ψυχική κατάσταση, που του επέτρεπε τη σκέψη, δεν πραγμάτωσε δε τον ανθρωποκτόνο σκοπό του από αίτια εξωτερικά και ανεξάρτητα της θέλησης του (...) Επομένως, κατά τη γνώμη που επικράτησε στο δικάσαν Δικαστήριο, ο κατηγορούμενος πρέπει να κηρυχθεί ένοχος για τις πράξεις: α) της απόπειρας ανθρωποκτονίας σε βάρος των παραπάνω παθουσών, τις οποίες (πράξεις) αποφάσισε και εκτέλεσε σε ήρεμη ψυχική κατάσταση, β) της παράνομης οπλοφορίας και γ) οπλοχρησίας. Γι' αυτό πρέπει να απορριφθεί και ο ισχυρισμός του, σύμφωνα με τον οποίο τις παραπάνω πράξεις αποφάσισε και εκτέλεσε σε βρασμό ψυχικής ορμής (άρθρο 299 παρ. 2 Π.Κ.)».

4) Συμβ. Εφετ. Κερκύρας 40/2010, Ποινικά Χρονικά ΞΑ΄/2011, σελ. 618 επ.

«Ο κατηγορούμενος, Ε.-Α.Χ., οδηγός λεωφορείου στο επάγγελμα από τον μήνα Μάρτιο του 2007 περίπου βρισκόταν σε διάσταση με τη σύζυγό του, ενώ αυτή συμβίωνε πλέον με το νέο της σύντροφο, Γ.Φ., με τον οποίο από τις αρχές του ιδίου έτους, είχε συνάψει ερωτικό δεσμό και διέμενε άλλοτε σε κατοικία στις (...) Κερκύρας, άλλοτε στην πατρική της οικία (...). Τις μεταμεσονύκτιες ώρες της 3.12.2007, ο κατηγορούμενος και η θυγατέρα του Χ. - Χ. που είχε αποκτήσει από το γάμο του με την ανωτέρω σύζυγό του και έμενε μαζί του (...) συνδιασκέδαζαν σε νυκτερινό κέντρο (...). Επειδή ο κατηγορούμενος γνώριζε για το δεσμό που διατηρούσε η εν διαστάσει σύζυγός του με το Γ.Φ., ακολούθησε τη θυγατέρα του μέχρι το σπίτι της γιαγιάς της. Πράγματι, φθάνοντας έξω από το σπίτι τηλεφώνησε από το κινητό τηλέφωνο στην Κ., με το πρόσχημα ότι ήθελε να μιλήσει στην θυγατέρα του και όταν εκείνη του άνοιξε, αυτός εισήλθε στην κατοικία, παρά την προσπάθειά της να τον εμποδίσει, ενέργεια που ενίσχυσε περισσότερο τις ως άνω υποψίες του. Στη συνέχεια κατευθύνθηκε προς την κρεβατοκάμαρα από το φως του διαδρόμου) και μόλις άκουσε τη φράση «τι θέλεις εσύ εδώ;» αναγνώρισε τη φωνή του Φ. και εξοργίστηκε σφόδρα από την εκεί παρουσία του, με αποτέλεσμα να διαπληκτισθεί μαζί του αρχικά φραστικά και ακολούθως αμφοτέρωθεν να «συμπλακούν» με πρώτο επιτιθέμενο τον σε ζηλοτυπική διαταραχή ευρισκόμενο κατηγορούμενο, που επιχείρησε κτυπήματα στον ερωτικό του αντίζηλο με τα χέρια του (...). Σε κάποια δε φάση του επεισοδίου ο κατηγορούμενος αντιλήφθηκε κίνηση του χεριού του εγκαλούντος να οπλιστεί με αιχμηρό αντικείμενο που βρισκόταν στο κομοδίνο, ήτοι οικιακής χρήσης μαχαίρι, με μήκος λεπίδας 10.5 εκατοστά, οπότε κινήθηκε ταχύτατα και το απέσπασε από αυτόν, και εν συνεχεία, χρησιμοποιώντας το του κατάφερε πλήγματα (...). Στο μεταξύ εισήλθαν στο δωμάτιο να τους χωρίσουν η Α.Κ., η κόρη της Χ.-Χ. και η μητέρα της Α.Φ., αλλά ο κατηγορούμενος, χωρίς να τον απωθήσουν, αποχώρησε μόνος του και απομακρύνθηκε από το σπίτι, εγκαταλείποντας στο χώρο του συμβάντος και το πειστήριο του εγκλήματος, δηλ. το μαχαίρι της κουζίνας, το οποίο ανεύρε την επομένη ημέρα με ίχνη αίματος και το παρέδωσε στην Αστυνομία η εν διαστάσει σύζυγός του (...). Με βάση τα ανωτέρω προκύψαντα περιστατικά, δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις τελέσεως από μέρους του κατηγορουμένου του διωκομένου εγκλήματος (κακουργήματος) της απόπειρας ανθρωποκτονίας, ως εσφαλμένα το εγκαλούμενο βούλευμα δέχεται, διότι λείπει η ανθρωποκτόνος πρόθεση του δράστη, αλλά αυτού της επικίνδυνης σωματικής βλάβης που τιμωρείται σε βαθμό πλημμελήματος (άρ. 1, 26 παρ. 1α, 309 και 308 Π.Κ.)»

5) Α.Π. (Σε Συμβ.) 2095/2008 (Τράπεζα νομικών Πληροφοριών Δ.Σ.Α) «Η Ψ. και ο κατηγορούμενος είχαν συνάψει δεσμό, ο οποίος διήρκεσε επί μία διε-

τία περίπου, συζούσαν δε στην οικία της Ψ. Στις 20.5.2003 η ανωτέρω γέννησε ένα αγόρι το οποίο ο κατηγορούμενος αναγνώρισε εκουσίως (βλ. σχετική ληξιαρχική πράξη). Η συμβίωση δεν εξελίχθηκε ομαλά και κατά το θέρους του 2003, επήλθε διακοπή αυτής και ο δεσμός διακόπηκε οριστικά κατά την άνοιξη του 2004. Και μετά τη λύση της σχέσης, δεν υπήρξε ομαλότητα, συνεχίσθηκαν οι έριδες. Ο κατηγορούμενος συγκεκριμένα δεν ήθελε να παραδεχθεί ότι η σχέση είχε τελειώσει και συνεχώς οχλούσε την ανωτέρω για επανασύνδεση, εκείνη όμως αρνείτο, με αποτέλεσμα να υπάρχουν εντάσεις και επεισόδια. Τη 08.00 ώρα περίπου της 15.11.2004, ημέρα Δευτέρα, η Ψ επιβιβάστηκε στο υπ' αριθ. κυκλ. (...) I.X.E. αυτοκίνητο, το οποίο της είχε παραχωρήσει προς χρήση ο εργοδότης της. Στο αυτοκίνητο επιβιβάστηκε η αδελφή της Α, καθώς και ο ανήλικος υιός της, προκειμένου να τον μεταφέρει στον παιδικό σταθμό, όπως καθημερινά έπραττε. Όταν η οδηγός χρειάστηκε να κάνει χρήση των φρένων και ενώ είχε εκκινήσει με μικρή ταχύτητα, διαπίστωσε ότι δεν λειτουργούσαν και το όχημα προσέκρουσε ελαφρά σε έμπροσθεν αυτού ευρισκόμενο σταθμευμένο αυτοκίνητο και ακινητοποιήθηκε, χωρίς να τραυματιστεί κάποιος από τους επιβαίνοντες. Κατόπιν αυτών η Ψ απευθύνθηκε σε αστυνομικούς, οι οποίοι της υπέδειξαν να απευθυνθεί σε μηχανικό αυτοκινήτων, για να διαπιστώσει τη μηχανική βλάβη, προφανώς θεωρώντας ότι επρόκειτο για συνήθη βλάβη. Η Ψ όντως ειδοποίησε τον Β, μηχανικό αυτοκινήτων, ο οποίος ήλεγξε το όχημα και διαπίστωσε τα ανωτέρω, ότι δηλαδή είχαν κοπεί όλα τα σωληνάκια υγρών των φρένων όλων των τροχών και κυρίως το απέδωσε σε εσκεμμένη ανθρωπινή ενέργεια, αποκλείοντας την περίπτωση της φθοράς (βλ. τις δύο βεβαιώσεις του ανωτέρω και την ενώπιον του Ανακριτή ένορκη κατάθεση του). Μετά τη διαπίστωση αυτή την επομένη ημέρα (16.11.2004) η Ψ και επειδή ήταν βέβαιη ότι η ανωτέρω δολιοφθορά ήταν έργο του κατηγορουμένου, μετέβη στο ΑΤ ... και ανέφερε όλα όσα είχαν προηγηθεί του ως άνω συμβάντος και στις 22.9.2005 καταθέτοντας ενόρκως και πάλι ανέφερε χωρίς καμία επιφύλαξη ότι δράστης της ανωτέρω πράξης ήταν ο κατηγορούμενος. Συγκεκριμένα η ανωτέρω ανέφερε και προέκλυσε, ότι κατά το χρονικό διάστημα από 9.11.2004 έως 14.11.2004, ο κατηγορούμενος την απειλούσε για τη ζωή της, με κλήσεις προς το τηλέφωνό της, αλλά και με την αποστολή σχετικών απειλητικών γραπτών μηνυμάτων (SMS) προς το κινητό της τηλέφωνο. Συγκεκριμένα περί ώρα 09:08 της 09.11.2004 απέστειλε γραπτό μήνυμα (SMS) στο κινητό της τηλέφωνο με το εξής περιεχόμενο: «Ετοιμάσου πέντε μέρες έμειναν όσο δεν απαντάς. Αυτό που σου έκανα είναι πταίσμα σε αυτό που θα σου κάνουν. Καλή σου μέρα», ενώ περί ώρα 22:59 της 14.11.2004 απέστειλε και άλλο γραπτό μήνυμα (SMS) στο κινητό της τηλέφωνο με το εξής περιεχόμενο: «Ένα να ξέρεις σου ορκίζομαι στο παιδί μας ότι θα σε κάνω να υποφέρεις για το κακό που μου έκανες. Δεν θα ξα-

ναχαρείς τίποτα. Θα σε τελειώσω.» και την 23:40 της ίδιας ημέρας τηλεφώνησε στην κατηγορουμένη απειλώντας την ότι θα την σκοτώσει, ότι δεν θα γλιτώσει από αυτόν και ότι η μάνα της θα φορέσει μαύρα, προαναγγέλοντας με τον τρόπο αυτό την πράξη του. Η πραγματοποίηση και η αποστολή των ως άνω μηνυμάτων κλπ επιβεβαιώνεται και από τη σχετική κατάσταση της εταιρείας COSMOTE, στην οποία αναλυτικά αναφέρονται κλήσεις και γραπτά μηνύματα που πραγματοποιήθηκαν από το υπ' αρ. ... κινητό τηλέφωνο, το οποίο ανήκει στον κατηγορούμενο (βλ. σχετική βεβαίωση εταιρείας COSMOTE). Συγκεκριμένα από την ανωτέρω κατάσταση προκύπτει πραγματοποίηση από τον ανωτέρω αριθμό κινητού τηλεφώνου κλήσεων και γραπτών μηνυμάτων κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα (9.11.2004 - 14.11.2004) προς το υπ' αρ. ... κινητό τηλέφωνο που ανήκει στη Ψ. Πέραν αυτών ο κατηγορούμενος εθεάθη από την Α τις πρώτες πρωινές ώρες της 15.11.2004, να περιφέρεται γύρω από το ανωτέρω αυτοκίνητο, ήτοι λίγες ώρες πριν επιβιβαστούν σ' αυτό τα ανωτέρω πρόσωπα. Οι δύο παθούσες δεν διατηρούν αμφιβολία ότι ο δράστης των ανωτέρω πράξεων είναι ο κατηγορούμενος (βλ. καταθέσεις τους). Η Ψ κατέθεσε, ότι δεν είχε με κανένα άλλο πρόσωπο οιοδήποτε είδους διαφορές. Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι στο πρόσωπο του κατηγορουμένου υπήρχε δόλος να επιφέρει το θάνατο στα ανωτέρω πρόσωπα. Συγκεκριμένα γνώριζε πολύ καλά ότι το αυτοκίνητο χρησιμοποιούσε η Ψ και μετέφερε καθημερινά το ανήλικό τέκνο τους στον παιδικό σταθμό. Παρά ταύτα και για να επιτύχει το σκοπό του, προέβη στην ανωτέρω ενέργεια, ήτοι με τη χρήση ενός κόφτη, έκοψε όλα τα σωληνάκια παροχής υγρών των φρένων και των τεσσάρων τροχών του αυτοκινήτου. Με την ενέργειά του αυτή ο δράστης έθεσε εκτός λειτουργίας το σύστημα πέδησης του οχήματος και σύμφωνα με τον εγκληματικό σχεδιασμό του προέβλεψε και ήθελε η οδηγός του οχήματος να απολέσει τον έλεγχο του, γεγονός βέβαιο (αν δεν μεσολαβούσε η πρόσκρουση που προαναφέρθηκε), ως εκ της προηγηθείσης συμπεριφοράς του και να ακολουθήσει θανατηφόρο τροχαίο ατύχημα και να σκοτωθεί η ανωτέρω. Κατόπιν αυτών προκύπτει ότι υφίσταται άμεσος δόλος στο πρόσωπο του κατηγορουμένου, ως προς την ανθρωποκτονία της ανωτέρω. Πέραν αυτού ο κατηγορούμενος γνώριζε πολύ καλά ότι αναπόφευκτη συνέπεια της πράξεώς του θα ήταν να επέλθει το ίδιο αποτέλεσμα, ο θάνατος δηλαδή και στους συνεπιβάτες του οχήματος, γεγονός που το αποδέχθηκε. Η πράξη του όμως αυτή δεν ολοκληρώθηκε, όχι από δική του θέληση, αλλά από λόγους εξωτερικούς και ανεξαρτήτους της θελήσεως και συγκεκριμένα διότι το αυτοκίνητο ακινητοποιήθηκε μετά την ως άνω πρόσκρουση, χωρίς να διαγράψει θανατηφόρο πορεία. Την πράξη ο κατηγορούμενος αποφάσισε και τέλεσε ευρισκόμενος σε ήρεμη ψυχική κατάσταση, όπως προκύπτει σαφώς από το γεγονός ότι τη συγκεκριμένη ημέρα δεν έλαβε χώρα κάποιο γεγονός, το οποίο να

έδωσε έναυσμα για την αιφνίδια υπερένταση κάποιου συναισθήματος ή πάθους στον κατηγορούμενο, που να δικαιολογεί την εντεύθεν ύπαρξη βρασιμού ψυχικής ορμής στο πρόσωπό του, ούτε κατά τη στιγμή της απόφασης, ούτε κατά τη στιγμή της εκτέλεσης της πράξης του, του εγκληματικού του σχεδίου. Τα όσα αντίθετα ισχυρίζεται ο κατηγορούμενος και με την κρινόμενη έφεσή του, αρνούμενος την κατηγορία, δεν βρίσκουν έρεισμα στο αποδεικτικό υλικό, το οποίο είναι πλήρες και ικανό προς σχηματισμό δικανικής πεποιθήσης. Ειδικότερα ισχυρίζεται ότι κατά τον επίμαχο χρόνο βρισκόταν στην ... προς αναζήτηση εργασίας, έχοντας αναχωρήσει αεροπορικώς με την εταιρεία AEGEAN AIRLINES. Το γεγονός αυτό προσπάθησαν με τις καταθέσεις τους, ανεπιτυχώς όμως, να επιβεβαιώσουν η μητέρα και η αδελφή του Γ και Δ αντίστοιχα, προσδιορίζοντας την αναχώρηση του δύο ή τρεις ημέρες μετά την 8.11.2004. Από τη συνημμένη όμως βεβαίωση της ανωτέρω αεροπορικής εταιρείας, προκύπτει ότι ο κατηγορούμενος δεν ταξίδεψε κατά το επίμαχο χρονικό διάστημα με πτήση της στη, χωρίς να καταλείπεται αμφιβολία για εσφαλμένη αναγραφή του επωνύμου του (βλ. τη βεβαίωση). Περαιτέρω ο κατηγορούμενος αρνείται και την πραγματοποίηση των ανωτέρω απειλητικών τηλεφωνικών κλήσεων και γραπτών μηνυμάτων προς την Ψ, ισχυριζόμενος ότι το υπ' αρ. κινητό τηλέφωνο, από το οποίο πραγματοποιήθηκαν οι ανωτέρω κλήσεις και απεστάλησαν τα ανωτέρω μηνύματα, δεν του ανήκει και ακόμη ότι δικό του είναι μόνο το με αριθ. κλήσεως 69... κινητό τηλέφωνο, ως προς το οποίο μάλιστα περαιτέρω ισχυρίζεται, ότι το είχε μαζί του απενεργοποιημένο, για όσο χρόνο διέμενε στη Και οι ισχυρισμοί αυτοί του κατηγορουμένου κρίνονται αναληθείς, διότι και ο ως άνω αριθμός κλήσης ανήκει σε δικό του κινητό τηλέφωνο, ενώ ασφαλώς δεν απαιτείται να επισυναφθεί στην παρούσα και η σχετική σύμβαση, όσον αφορά το πρώτο εκ των ανωτέρω (βλ. ένορκες καταθέσεις Ψ και Α και συνημμένη βεβαίωση της εταιρείας COSMOTE). Η δεύτερη τηλεφωνική συσκευή εξάλλου όχι μόνο δεν ήταν απενεργοποιημένη κατά το ανωτέρω χρονικό διάστημα, αλλά λειτουργούσε κανονικά, δεχόμενη και πραγματοποιώντας κλήσεις και αυτές ελάμβαναν χώρα από βάσεις κεραιών στην Ελλάδα, ως επί το πλείστον στα, όπου προφανέστατα βρισκόταν ο κατηγορούμενος (βλ. και τις συνημμένες καταστάσεις κλήσεων του εν λόγω κινητού τηλεφωνικών εταιριών TIM, VODAFONE, Q TELECOM και COSMOTE). Τέλος ο κατηγορούμενος ισχυρίζεται ότι η πρώην σύντροφός του είχε διαφορές και με άλλα πρόσωπα, τα οποία μάλιστα την παρακολουθούσαν με διάφορα αυτοκίνητα. Και οι ισχυρισμοί αυτοί κρίνονται αναληθείς, δεν επιβεβαιώνονται από κανένα στοιχείο της δικογραφίας. Το γεγονός δε ότι με τη δεύτερη κατάθεσή της η Ψ κατονόμασε χωρίς καμία αμφιβολία τον κατηγορούμενο ως δράστη των ανωτέρω, δεν ανατρέπει την ύπαρξη σοβαρών ενδείξεων ενοχής εις βάρος του, ενώ είχε θεαθεί κατά τον

ως άνω χρόνο, να περιφέρεται γύρω από το ως άνω αυτοκίνητο σύμφωνα με τα προεκτεθέντα. Κατ' ακολουθίαν των προεκτεθέντων το Συμβούλιο Πλημμελοδικών Αθηνών, δεν έσφαλε και ορθώς αποφάνθηκε με το προσβαλλόμενο βούλευμα, στο οποίο κατά τα λοιπά αναφερόμεθα, ότι προέκυψαν επαρκείς ενδείξεις ενοχής εις βάρος του εκκαλούντα και τον παρέπεμψε στο αρμόδιο Δικαστήριο - Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο που θα ορισθεί αρμοδίως για απόπειρα ανθρωποκτονίας κατά συρροή, σε ήρεμη ψυχική κατάσταση (άρθρα 26 παρ. 1α, 27 παρ. 1 εδ. β', 42 παρ. 1, 94 παρ. 1 Π.Κ.)».

6) Α.Π. 870/2002, Ποινικά Χρονικά ΝΓ'/2003, σελ. 241 επ.: «Η αναιρεσείουσα Αλβανή υπήκοος, έγγαμος από το 1982 με τον επίσης Αλβανό υπήκοο Κ.Η., ήλθε στην Ελλάδα το 1995. Οι σχέσεις αυτών δεν ήταν αρμονικές γιατί ο σύζυγός της την υποπετυόταν ότι διατηρούσε εξωσυζυγικές σχέσεις. Αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης ήταν η λύση του γάμου τους κατά το έτος 1997. Η αναιρεσείουσα από το έτος 1996 γνώρισε τον Π.Π., έγγαμο, που διατηρούσε επιχείρηση κατασκευής επίπλων στην Κάτω Κηφισιά Αττικής. Η γνωριμία αυτή σύντομα εξελίχθηκε σε ερωτικό δεσμό και μεταξύ αυτών αναπτύχθηκε έντονο ερωτικό πάθος, που είχε σαν αποτέλεσμα και οι δύο να εγκαταλείψουν τις οικογένειές τους και να εγκατασταθούν σε διαμέρισμα που μίσθωσε ο Π.Π. στην Κηφισιά Αττικής, όπου και έκτοτε κατοικούσαν. Ο Π.Π. κυριαρχούμενος από τα συναισθήματα αυτά προς την αναιρεσείουσα είχε αποκόψει κάθε σχέση και επαφή με τη σύζυγό του, προς την οποία έτρεφε, πριν από τη γνωριμία του με την αναιρεσείουσα, ιδιαίτερη αγάπη και σεβασμό. Η έντονη ερωτική και συναισθηματική εξάρτηση του ενός από τον άλλο είχε ως αποτέλεσμα οι καθημερινές σχέσεις τους να είναι πολύ καλές, η δε αναιρεσείουσα επισκεπτόταν καθημερινά τον Π.Π. στο επιπλοποιείο του. Η αναιρεσείουσα κατά τη διάρκεια της τριετούς συμβίωσης με τον Π.Π. είχε δεχθεί, παρά τις αρχικές αντιρρήσεις της, την παρά φύση συνουσία με αυτόν. Κατά το τελευταίο πριν από τις 29 Μαρτίου 1998 χρονικό διάστημα ο Π.Π. δεχόταν συνεχείς πιέσεις από τα αδέρφια του να επιστρέψει στη συζυγική του οικία και να επανενταχθεί στο πρότερο οικογενειακό του βίο. Οι πιέσεις αυτές επηρέασαν σημαντικά τον Π.Π., ο οποίος σε προσωπική επικοινωνία που είχε με την αδελφή του Α.Π. το τελευταίο πριν τις 29 Μαρτίου 1998 εικοσαήμερο αποκάλυψε σ' αυτή ότι δεν μπορούσε πλέον να συζεί με την αναιρεσείουσα. Την αλλαγή αυτή του συναισθηματικού του κόσμου και των διαθέσεών του για την αναιρεσείουσα είχε αντιληφθεί και ο εργαζόμενος ως τεχνίτης στο επιπλοποιείο J.E., Αλβανός υπήκοος. Τις σκέψεις του αυτές ο Π.Π. προφανώς θα επανέλαβε στην αναιρεσείουσα και στις 29 Μαρτίου 1998, ημέρα Κυριακή, οπότε από το πρωί είχαν μεταβεί στο επιπλοποιείο για να εργασθεί αυτός. Η αναιρεσείουσα δεν αντέδρασε αμέσως στην ανακοίνωση αυτή του Π.Π. αλλά εξακολούθησε να βοη-

θάει αυτόν στην εργασία του δίνοντας έτσι την εντύπωση ότι η απόφασή του για τη διακοπή των σχέσεών τους δεν είχε ληφθεί από αυτή στα σοβαρά. Μετά πάροδο πλέον των τριών ωρών, ήτοι περί την 13.00 ώρα, από τη συζήτηση αυτή, η αναιρεσεύουσα προσποιούμενη ότι η παραμονή της εκεί ήταν μόνο για την παροχή βοήθειας προς τον Π.Π. ο οποίος εργαζόταν ανυποψίαστος στον πάγκο του επιπλοποιείου του, με πρόθεση να τον φονεύσει έλαβε στα χέρια της ένα στρογγυλό συμπαγές ξύλο πάχους 8 εκατοστών και μήκους 90 εκατοστών και αφού κινήθηκε όπισθεν αυτού κατέφερε ένα δυνατό κτύπημα με το ξύλο αυτό στο πίσω μέρος της κεφαλής και δη στην ινιακή χώρα με αποτέλεσμα να υποστεί το θύμα βαρειές κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις, ήτοι θλαστική εκχύμωση των μαλακών μοριών του τριχωτού της κεφαλής, εκτεταμένο υποδόριο αιμάτωμα κατά την ινιακή χώρα, κάταγμα του αριστερού ινιακού οστού, εκτεταμένες θλάσεις των ινιακών λοβών της παρεγκεφαλίτιδας και αιμορραγία συνεπεία των οποίων επήλθε αμέσως ο θάνατός του. Το μέσο που επέλεξε η αναιρεσεύουσα για να κτυπήσει το θύμα, η σφοδρότητα του κτυπήματος και ιδίως το ευπαθές σημείο του σώματος που κατέφερε αυτή το πλήγμα υποδηλώνουν τη σαφή πρόθεση αυτής να φονεύσει τον Π.Π. και όχι να τον τραυματίσει. Εάν δεν είχε τέτοια πρόθεση δεν θα χρησιμοποιούσε το επικίνδυνο αυτό ξύλο και σε κάθε περίπτωση θα τον κτυπούσε στα χέρια ή τα πόδια που ο κίνδυνος του θανάτου δεν θα ήταν άμεσος. Αμέσως μετά την εγκληματική αυτή πράξη η αναιρεσεύουσα εξήλθε από το κατάστημα του θύματος και καλούσε σε βοήθεια. Η απόφαση της αναιρεσεύουσας να φονεύσει τον Π.Π. λήφθηκε σε ήρεμη ψυχική κατάσταση και στην κατάσταση αυτή πραγματοποίησε την απόφασή της, δεδομένου ότι δεν αντέδρασε αμέσως καθ' οιονδήποτε τρόπο λόγω της ταραχής που ενδεχομένως να δημιουργήθηκε σ' αυτή σε βάρος του θύματος μετά από όσα, ως ανωτέρω, γνώρισε σ' αυτή για την περαιτέρω πορεία των σχέσεών τους, αλλά παρήλθε ικανός χρόνος έκτοτε κατά τον οποίο αυτή εξακολούθησε να βοηθάει το θύμα στην εργασία του και μετά ταύτα σε ήρεμη ψυχική κατάσταση ευρισκόμενη αποφάσισε και τέλεσε την πράξη της ανθρωποκτονίας, εκμεταλλευθείσα μάλιστα την ευκαιρία που το θύμα αμέριμνα συνέχισε να εργάζεται μετά από αυτές τις συζητήσεις με την αναιρεσεύουσα. Οι ισχυρισμοί της αναιρεσεύουσας ότι αυτή κτύπησε το θύμα τη στιγμή που αυτή πάλευε με αυτό για να αποφύγει την επιχειρούμενη από αυτό παρά τις έντονες αντιρρήσεις της βίαιη απόπειρα παρά φύση συνουσίας δεν αποδείχθηκαν ενόψει μάλιστα α) ότι αυτή δεν έφερε εμφανείς μώλωπες και τραύματα στα χέρια και στο λαιμό, όπου δέχθηκε, όπως υποστηρίζει, κτυπήματα με ξύλο, β) ότι το επεισόδιο αυτό που συναρτά με την πείσμονα άρνησή της να δεχθεί την παρά φύση συνουσία από το θύμα δεν το αναφέρει στην απολογία που έδωσε την ίδια ημέρα του εγκλήματος ενώπιον του ανθυπαστυνόμου του αστυνομικού τμήματος

Κηφισιάς Γ.Δ., και 3) ότι στον μάρτυρα Θ.Φ., που ήταν ο πρώτος που κατέφθασε αμέσως στον τόπο του εγκλήματος και με τον οποίο η αναιρεσεύουσα παρέμεινε πλέον της μισής ώρας και μιλούσε κανονικά ελληνικά, αυτή δεν έκανε λόγο για επιμονή του θύματος να ικανοποιήσει παρά φύση σεξουαλικές επιθυμίες ούτε επέδειξε στον μάρτυρα τυχόν τραύματα στα χέρια και στο λαιμό της, αλλά ούτε και ο μάρτυρας αυτός παρατήρησε τέτοια τραύματα. Επί πλέον η αναιρεσεύουσα κατά τη διάρκεια της τριετούς συμβίωσης δεχόταν τον παρά φύση έρωτα και ως εκ τούτου ενόψει της διαμορφωθείσης αυτής κατάστασης στις ερωτικές σχέσεις με το θύμα δεν δύναται λογικά να εξηγηθεί η πρόταση του θύματος για ικανοποίηση των διεστραμμένων σεξουαλικών του επιθυμιών στο επιπλοποιείο και η επιμονή αυτού κατά τρόπο βίαιο και απάδοντα στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια να κάμψει κάθε αντίσταση αυτής. Περαιτέρω το Μικτό Ορκωτό Εφετείο δέχθηκε, αναφορικά με τις ελαφρυντικές περιστάσεις του άρθρου 84 παρ. 2 περ. ε' και δ' Π.Κ. την αναγνώριση των οποίων ζήτησε η αναιρεσεύουσα, ότι η καλή διαγωγή αυτής στη φυλακή δεν αρκεί για την παραδοχή του ελαφρυντικού του άρθρ. 84 παρ. 2 περ. ε' Π.Κ. γιατί η συμπεριφορά αυτή δεν αναφέρεται σε συμπεριφορά στην κοινωνία από την οποία θα κρινόταν μόνο η για μεγάλο χρονικό διάστημα καλή ή κακή διαγωγή της αναιρεσεύουσας, προσέτι δε ότι η μετά το έγκλημα συμπεριφορά της αναιρεσεύουσας, όπως ανωτέρω εκτέθηκε, δεν ήταν ειλικρινής αλλά μόνο προσχηματική, αφού γνώριζε ότι το κτύπημα που κατέφερε στο θύμα είχε επιφέρει αμέσως το θάνατο. Με τις σκέψεις αυτές το Μικτό Ορκωτό Εφετείο, αφού απέρριψε ως αβάσιμους τους ισχυρισμούς της αναιρεσεύουσας α) για μη σκοπούμενη θανατηφόρα βλάβη, β) για τέλεση της επίμαχης πράξης σε κατάσταση άμυνας ή καθ' υπέρβαση των ορίων της άμυνας και γ) για τέλεση της ανθρωποκτονίας σε βρασιμό ψυχικής ορμής, καθώς και τα αιτήματα για την αναγνώριση των ως άνω ελαφρυντικών, κήρυξε ένοχη την αναιρεσεύουσα ανθρωποκτονίας από πρόθεση σε ήρεμη ψυχική κατάσταση και οπλοχρησίας, αναγνωρίζοντας το ελαφρυντικό του άρθρου 84 παρ. 2 περ. γ' Π.Κ. με την επισήμανση ότι τούτο είχε αναγνωρισθεί πρωτοδίκως στην αναιρεσεύουσα και ως εκ τούτου δεσμευόταν για την αναγνώριση αυτή παρά τις περί του αντιθέτου παραδοχές του. Με αυτά που δέχθηκε το Μικτό Ορκωτό Εφετείο διέλαβε στην προσβαλλόμενη απόφασή του την, κατά την ανωτέρω έννοια, ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία αφού με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις εκτίθενται εκείνα τα πραγματικά περιστατικά που συγκροτούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση της πράξης της ανθρωποκτονίας από πρόθεση σε ήρεμη ψυχική κατάσταση, την οποία αφορά και η κρινόμενη αναίρεση, καθώς επίσης θεμελιώνουν και την απορριπτική κρίση του Δικαστηρίου για την απόρριψη των αυτοτελών ισχυρισμών της αναιρεσεύουσας για βρασιμό ψυχικής ορμής και κα-

τάσταση άμυνας και του αιτήματος για αναγνώριση των ελαφρυντικών περιστάσεων του άρθρου 84 παρ. 2 περ. δ' και ε' Π.Κ.»

7) **Α.Π. 2292/2003, Ποινικά Χρονικά ΝΔ'2004, σελ. 890 επ.:** «(...) η κατηγορουμένη προσπάθησε κατ' επανάληψη να επικοινωνήσει τηλεφωνικά με τον αρχιμανδρίτη Άνθιμο Ε., αυτός όμως, άλλοτε της έλεγε να μην τον ενοχλεί, άλλοτε την απέφευγε και άλλοτε προσποιείτο ότι δεν καταλάβαινε ποια ήταν. Ύστερα από αυτά η κατηγορουμένη, όντας άτομο εγωϊστικό που ήθελε πάντα «να γίνεται το δικό της» και θεωρώντας τον εαυτό της αδικημένο που ο αρχιμανδρίτης την απέρριπτε και είχε αποφασίσει μόνος του χωρίς αυτήν, να διακοπεί η όλη σχέση τους, αποφάσισε σε ήρεμη ψυχική κατάσταση να τον σκοτώσει. Έτσι μετέβη στην Ομόνοια Αθηνών στις 6.6.1997 και αγόρασε από άγνωστο πρόσωπο ένα οκτάσφαιρο πιστόλι μάρκας GECO 225, διαμετρήματος 9 mm, μετασκευασμένο ώστε να πυροβολεί φυσίγγια 7,65 mm και τρία κουτιά με φυσίγγια, αντί του συνολικού ποσού των 500.000 δραχμών και επιστρέφοντας στο σπίτι της τα έκρυψε στο υπνοδωμάτιό της. Το διάστημα που ακολούθησε, η κατηγορουμένη τηλεφώνησε στον αρχιμανδρίτη και του είπε ότι, όταν έλθει στην Ελλάδα, ήθελε να μιλήσει αυτός στο παιδί της για τη συνθήκη SHENGEN αλλά εκείνος αρνήθηκε και της είπε ότι μόλις θα έλθει στην Ελλάδα θα ήθελε να κανονίσουν τις οικονομικές τους εκκρεμότητες. Στις 20.7.1997 η κατηγορουμένη τηλεφώνησε στην εκκλησία του Αγίου Νικολάου στο Λονδίνο, ζητώντας τον αρχιμανδρίτη, αλλά την πληροφορήσαν ότι αυτός βρισκόταν στην Ελλάδα, πράγμα που αυτός της το αρνήθηκε, όταν αμέσως μετά αυτή του τηλεφώνησε στο κινητό του τηλέφωνο, λέγοντάς της ότι θα της τηλεφωνούσε εκείνος στις 21.7.1997. Πράγματι την εν λόγω ημερομηνία ο αρχιμανδρίτης επικοινωνήσε τηλεφωνικά μαζί της και της είπε ότι βρίσκεται στην Ελλάδα, οπότε αυτή του ανέφερε για το θέμα των χρημάτων, αφού κατά τους ισχυρισμούς της, μόνο αυτό τον ενδιέφερε εκείνη τη στιγμή. Αυτός της απάντησε ότι θα μείνει λίγες ημέρες στην Ελλάδα και ότι θα την συναντούσε τις επόμενες ημέρες, αλλά όχι στο σπίτι του. Τότε αυτή, όπως η ίδια ισχυρίζεται, σκέφθηκε ότι ήταν η τελευταία της ευκαιρία και έτσι το πρωϊνό της ημέρας εκείνης πήγε στην πολυκατοικία που βρίσκεται το διαμέρισμά του και του κτύπησε το κουδούνι, για να της ανοίξει. Εκείνος αφού την είδε από την θυροτηλεόραση, της ζήτησε να φύγει, κάνοντάς της παρατήρηση που τόλμησε αυτή να πάει εκεί χωρίς προηγούμενο τηλέφωνο. Αυτή όμως δεν έφυγε και ξανακτύπησε το κουδούνι και στην επιμονή της, της είπε από το θυροτηλέφωνο, να φύγει, γιατί αλλιώς θα φωνάξει την αστυνομία. Ύστερα από αυτά η κατηγορουμένη έφυγε αποφασισμένη να τον σκοτώσει και πήγε στο σπίτι της, όπου περίμενε να ξημερώσει. Πράγματι στις 22.7.1997 και περί ώρα 8.30 π.μ., αφού ντύθηκε και πήρε μαζί της και άλλα ενδύματα, διαβατήριο και όσα χρήματά της είχε στο σπίτι, ζήτησε από τον άνδρα

της να της ετοιμάσει το γάλα της, ώστε αυτή να βρει την ευκαιρία να πάρει μαζί της το ανωτέρω όπλο και τα φυσίγγια και αφού πήρε αυτά τυλιγμένα για να μη φαίνονται, έφυγε από το σπίτι της, λέγοντας στον άνδρα της ότι πηγαίνει σε μία δουλειά και θα γυρίσει. Αρχικά οδήγησε, όχι το δικό της αυτοκίνητο, αλλά το αυτοκίνητο του πατέρα της επειδή δεν το γνώριζε ο αρχιμανδριτής για να πλησιάσει όσο πιο κοντά μπορούσε, χωρίς αυτός να την αντιληφθεί, πλην όμως το άφησε σε μικρή απόσταση λόγω του όγκου του και της εξ αυτού δυσκολίας για πάρκιγκ και τελικά πήρε το Υ... ΕΙΧ αυτοκίνητο του κουνιάδου της Κ.Γ. (ο οποίος απουσίαζε στη Χαλκιδική) και οδηγώντας το πήγε στη Νέα Σμύρνη Αττικής και στάθμευσε στη διασταύρωση των οδών Κ. και Φ., πλησίον της πολυκατοικίας που βρίσκεται το διαμέρισμα του αρχιμανδριτή, αναμένοντας την εμφάνιση αυτού. Στο σημείο εκείνο περίμενε σχεδόν δύο ώρες. Γύρω στις 10.30 π.μ. ο αρχιμανδριτής βγήκε από την ως άνω πολυκατοικία και κατευθύνθηκε προς το L 6... ΕΙΧ αυτοκίνητο τύπου RANGE ROVER, ιδιοκτησίας του, που το είχε σταθμεύσει στο απέναντι, από την εν λόγω πολυκατοικία, πεζοδρόμιο, με κατεύθυνση προς την οδό Κ. Η κατηγορουμένη, μόλις το είδε, κατέβηκε από το αυτοκίνητο εντός του οποίου βρισκόταν και με σταθερό βήμα, και ψυχραμιά κατευθύνθηκε προς αυτόν, ο οποίος πλησίασε στο πίσω μέρος του αυτοκινήτου του, κοίταξε την αριστερή πλευρά του και μετά πήγε στη δεξιά πλευρά και άνοιξε την δεξιά πόρτα του, χωρίς να αντιληφθεί την κατηγορουμένη που τον πλησίαζε, διότι αυτή, προκειμένου να μην την αντιληφθεί, φορούσε μαύρο παντελόνι, μαύρο μπολερό και μία καζάκα με λευκό γιακά, ένα καπέλο τζόκεϊ (έχοντας μαζέψει τα μαλλιά της) και γυαλιά ηλίου RAYBAN. Όταν δε τον πλησίασε, χωρίς να του μιλήσει, πέρασε από πίσω του, έβγαλε με νηφαλιότητα και ψυχραμιά από ένα μικρό τσαντάκι το ανωτέρω όπλο που το έφερε παράνομα μαζί της και το είχε από πριν γεμίσει με φυσίγγια και οπλισμένο, και σε ήρεμη ψυχική κατάσταση, κρατώντας το όπλο με τα δυο της χέρια τεντωμένα για να μην αστοχήσει, πυροβόλησε σχεδόν εξ επαφής τον αρχιμανδριτή για να τον σκοτώσει και δη μία φορά στην πλάτη, τη στιγμή που αυτός ανύποπτος είχε σκύψει στο αυτοκίνητό του, και στη συνέχεια, όταν το θύμα βγάζοντας μία κραυγή όνου γύρισε προς το μέρος της και έπεσε στο έδαφος ακουμπώντας στην πόρτα του αυτοκινήτου, μπροστά στα πόδια της, αυτή με την ίδια πρωτοφανή ψυχραμιά, αναλγησία αλλά και αποφασιστικότητα, μπροστά στα έκπληκτα μάτια του μάρτυρα, Ι.Ν., (πυροβόλησε) άλλες επτά φορές στο κεφάλι, στο υπογάστριο και στο υπόλοιπο σώμα του, αδειάζοντας επ' αυτού όλα τα φυσίγγια του όπλου, το οποίο συνεχώς κρατούσε με τα δυο της χέρια τεντωμένα για καλλίτερα βλητικά αποτελέσματα, (...) Από τις βαρύτερες δε κακώσεις της κεφαλής και της κοιλιάς, ως μόνης ενεργού αιτίας, επήλθε ο θάνατος του ανωτέρω αρχιμανδριτή Άνθιμου Ε. Αμέσως μετά τους πυροβολισμούς του θύ-

ματος, η κατηγορουμένη, παρόλον που είδε τούτο να κείται αιμόφυρτο στο έδαφος, αδιαφορώντας πλήρως για την τύχη του, πήρε μαζί της το όπλο που κρατούσε και με γοργό βήμα και την ίδια ψυχραιμία επέστρεψε στη θέση που είχε σταθμεύσει το πιο πάνω αυτοκίνητο, επιβιβάσθηκε σ' αυτό και απομακρύνθηκε με ταχύτητα. Το γεγονός ότι η κατηγορουμένη αποφάσισε και διέπραξε την πράξη της ανθρωποκτονίας από πρόθεση σε ήρεμη ψυχική κατάσταση και χωρίς βρασιμό ψυχικής ορμής, δηλαδή χωρίς αιφνίδια και απότομη υπερδιέγερση κάποιου συναισθήματος η οποία υπερδιέγερση κάποιου συναισθήματος η οποία υπερδιέγερση να φτάνει σε ψυχική κατάσταση τέτοια που να αποκλείει τη σκέψη, δηλαδή τη δυνατότητα στάθμισης των αιτίων που κινούν στην πράξη ή απωθούν απ' αυτήν, προκύπτει από το ότι όπως αποδείχθηκε αυτή: 1) Στις 6.6.1997 μετέβη στην περιοχή Ομόνοιας Αθηνών και αγόρασε το πιο πάνω πυροβόλο όπλο και τα φυσίγγια, αντί του ποσού των 500.000 δραχμών. 2) Σχεδίασε με λεπτομέρεια όλες τις κινήσεις της για τη διάπραξη του εν λόγω εγκλήματος και συγκεκριμένα: Φόρεσε τέτοια ρούχα ώστε να μη γίνει αντιληπτή από το θύμα. Πήρε μαζί της διαβατήριο, χρήματα και άλλα ρούχα και περούκα για να τα φορέσει μετά την πράξη της αυτήν, για να μην αναγνωριστεί. Ζήτησε από το σύζυγό της να της φτιάξει το γάλα, ώστε αυτή να μπορέσει να πάρει, από τη θέση που τα είχε φυλαγμένα, το όπλο και τα φυσίγγια. Μετέβη στον τόπο του εγκλήματος με το αυτοκίνητο του κουνιάδου της και όχι το δικό της που ήταν γνωστό στο θύμα και στάθμευσε αυτό σε θέση τέτοια ώστε να μπορεί να αντιληφθεί το θύμα κατά την έξοδό του από την πολυκατοικία. Είχε τη δύναμη και την υπομονή να περιμένει επί δύο σχεδόν ώρες την έξοδο του θύματος από την οικία του, τοποθετώντας τα φυσίγγια στο όπλο και οπλίζοντας αυτό. Μόλις δε το θύμα εξήλθε από την πολυκατοικία και κατευθύνθηκε προς το αυτοκίνητό του, αυτή πλησίασε τούτο χωρίς να την αντιληφθεί και χωρίς να του μιλήσει. 3) Πυροβόλησε με πρωτοφανή ψυχραιμία και αποφασιστικότητα το θύμα οκτώ φορές και δη την πρώτη φορά από πίσω σχεδόν εξεπαφής και τις επόμενες επτά φορές από απόσταση 0,50 του μέτρου για να μην αστοχήσει και με ενδεδειγμένο σκοπευτικά τρόπο κρατήματος του όπλου (δηλαδή και με τα δυο της χέρια τεντωμένα) για καλύτερα βλητικά αποτελέσματα και έπληξε αυτό σε καιρία και ευπαθή μέρη του σώματός του, έχοντας τη συνείδηση ότι από τους πυροβολισμούς αυτούς και τα ευπαθή και καιρία σημεία πλήξης του σώματος του παθόντος (κεφαλή και κοιλιακή χώρα) θα επήρχετο ο θάνατος αυτού. Την πράξη δε αυτήν τέλεσε η κατηγορουμένη με πλήρη ηρεμία η οποία της επέτρεπε να σταθμίσει τόσο τα αίτια που την κινούσαν σ' αυτήν όσο και τα αίτια που θα μπορούσαν να την απωθήσουν απ' αυτήν. Τούτο δε διότι από το τέλος Σεπτεμβρίου 1996 και σε κάθε περίπτωση από τις 7.3.1997 η κατηγορουμένη γνώριζε την απόφαση του θύματος να διακόψει

το δεσμό τους. Τέλος από τα ίδια παραπάνω αποδεικτικά μέσα και υπό τα ως άνω γενόμενα δεκτά πραγματικά περιστατικά δεν αποδείχθηκε ότι η κατηγορουμένη τέλεσε την ως άνω πράξη της καθ' ον χρόνο αυτή είχε διαταραγμένη τη συνείδησή της και εξαιτίας της καταστάσεως αυτής είχε μειωθεί σημαντικά η ικανότητά της προς καταλογισμό, υπό την έννοια που έχει εκτεθεί στο τέλος της μείζονος σκέψης της παρούσας απόφασης, ότι δηλαδή είχαν επηρεασθεί οι ψυχικές λειτουργίες της κατηγορουμένης σε τέτοιο βαθμό ώστε εξαιτίας της κατάστασης αυτής, να έχει μειωθεί σημαντικά η ικανότητά της να αντιληφθεί το άδικο της πράξης της, ήτοι να διακρίνει το δίκαιο από το άδικο αυτής και να ενεργήσει σύμφωνα με την αντίληψη της για το άδικο αυτό, δηλαδή λογικά, από το γεγονός, όπως η ίδια και η υπεράσπιση αυτής ισχυρίζεται, ότι το θύμα ως ιερωμένος είχε καταχραστεί την ιδιότητά του αυτή, της είχε αποσπάσει κατά καιρούς σημαντικά χρηματικά ποσά όπως π.χ. δρχ. 7.100.000 στις 14.5.1990, τα οποία αυτή απέσυρε από το λογαριασμό της ΑΤΕ και κατατέθηκαν από το θύμα αυθημερόν στο δικό του λογαριασμό στη CITIBANK, στον οποίον, με εντολή και για λογαριασμό της από τον Ν.Κ. επίσης κατατέθηκαν δρχ. 600.000 στις 23.11.1995, δρχ. 730.000 στις 28.12.1995 και δρχ. 2.518.000 στις 29.3.1996, ότι είχε καταρρεύσει το θρησκευτικό της συναίσθημα και η πίστη της εξαιτίας της συμπεριφοράς του θύματος, ότι είχε υποστεί ερωτική και οικονομική εκμετάλλευση. Την ανυπαρξία δε τέτοιας κατάστασης μαρτυρούν ειδικότερα ο προαναφερόμενος τρόπος σχεδιασμού και τέλεσης της εν λόγω πράξης ως και οι μετέπειτα ενέργειες διαφυγής της, από δε τον εν λόγω τρόπο σχεδιασμού και τέλεσης της πράξης αυτής αλλά και από τη λεπτομερή περιγραφή αυτών προκύπτει ότι αυτή ενεργούσε με τη λογική, λειτουργούσε η σκέψη της και είχε πλήρη και σαφή αντίληψη και συνείδηση των επιμέρους ενεργειών της κατά την τέλεση του εγκλήματος».

Σύμφωνα με τα νομολογιακά δεδομένα της περιόδου 1970-2000, ακόμη και οι ελαφρυντικές περιστάσεις γίνονται δεκτές μόνο σε ποσοστό 20%, με αποτέλεσμα οι δράστες, οι κατά κανόνα «κατολισθαίνοντες για πρώτη φορά εις το έγκλημα»,⁴⁴⁸ να μην τυχαίνουν αναγνωρίσεως ούτε του «προτέρου εντίμου βίου» του αρ. 84 παρ. 2 περ. α', καθ' όσον η εκ ζηλοτυπίας ανθρωποκτονία εκτιμάται ως αγόμενη από «ταπεινά αίτια» και συνδέεται με κοινωνικά «ασυγχώρητη» επικινδυνότητα (ενδεικτικώς Α.Π. 664/1983, Α.Π. 353/1981, Α.Π. 966/1984, Α.Π. 853/1998, Ποινική Δικαιοσύνη 1998: 43 επ.) και να τιμωρούνται με ισόβια κάθειρξη.⁴⁴⁹ Η τάση να αναγνωρίζεται σε ελάχιστες περιπτώσεις δραστών εγκλημάτων ζηλοτυπίας η συνδρομή ελαφρυντικών περιστάσεων, εξακολουθεί να καταγράφεται.

448. Ανδρουλάκη 1974, ό.π., τ. Γ', σελ. 95.

449. Λίβου 1994: 221-233.

Χαρακτηριστική προς τούτο υπήρξε η προαναφερθείσα υπόθεση (Α.Π. 2292/2003, Ποινικά Χρονικά ΝΔ'/2004, σελ. 890 επ.) Το απορριπτικό της αναγνωρίσεως ελαφρυντικών περιστάσεων στο πρόσωπο της δράστιδος, έχει ως εξής:

«(...) από τη διάταξη το άρθρου 84 παρ. 2 περ. α' και γ' του ΠΚ προκύπτει ότι για να συντρέξουν οι προβλεπόμενες από τις περιπτώσεις αυτές ελαφρυντικές περιστάσεις οι οποίες επιφέρουν μείωση της ποινής, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 83 του ίδιου κώδικα, πρέπει ο υπαίτιος, αντίστοιχα, α) Να έζησε έως το χρόνο που έλαβε χώρα το έγκλημα έντιμη ατομική, οικογενειακή, επαγγελματική και γενικά κοινωνική ζωή, δηλαδή πρέπει ο έντιμος βίος του να ανάγεται σε όλες τις ως άνω μορφές της συμπεριφοράς του και δεν αρκεί μόνο η ύπαρξη λευκού ποινικού μητρώου. Να ωθήθηκε στην πράξη του από ανάρμοστη συμπεριφορά του παθόντος ή να παρασύρθηκε από οργή ή θλίψη που του προκάλεσε άδικη εναντίον του πράξη, ως σε αντίδραση, μη αφιστάμενη όμως κατά χρόνο πολύ από την πράξη του. Παραπέρα σε σχέση με τους προταθέντες ως άνω ισχυρισμούς που αφορούν τα ελαφρυντικά του πρότερου βίου της κατηγορουμένης και της ανάρμοστης συμπεριφοράς του παθόντος (άρθρ. 84 παρ. 2 εδ. α' και γ' του ΠΚ) πρότεινε αντίστοιχα η κατηγορουμένη ότι: 1) Πριν γνωρίσει αυτή το θύμα διήγε έντιμη, ατομική, οικογενειακή, επαγγελματική και γενικά κοινωνική ζωή. Επεσκέπτετο την Εκκλησία, πήγαινε κατηχητικό, υπήρξε πιστή και άριστη σύζυγος εξαιρετική μητέρα όπως συνάγεται από τις καταθέσεις τόσο του συζύγου της αλλά και των μαρτύρων υπερασπίσεως. Απόδειξη αποτελεί και το γεγονός ότι ανέθρεψε το τέκνο της σωστά και του παρείχε όλα τα αναγκαία εφόδια έτσι ώστε ο υιός να πετύχει στο Πανεπιστήμιο και σήμερα να είναι τριτοετής φοιτητής της Ν.Σ. (τιμήμα Δημοσίου Δικαίου) καθ' όν χρόνον ελάμβανε χώρα το συμβάν. 2) Ωθήθηκε αυτή στην πράξη της από ανάρμοστη συμπεριφορά του παθόντος, ο οποίος αφ' ενός μεν την προτεραιάν την απέπεμψε σκαϊότατα από το σπίτι του, της ομίλησε κατά τρόπο περιφρονητικό, ταπεινωτικό και μειωτικό, απειλώντας την ότι «θα φωνάξει την αστυνομία αν τον ξαναενοχλήσει» αφ' ετέρου από ικανού χρονικού διαστήματος την ενέπαιζε είτε υποσχόμενος να συννευρεθούν, είτε ότι θα συναντηθούν, είτε ότι θα της τηλεφωνήσει είτε ότι θα της επιστρέψει τα χρήματα, δημιουργώντας κατ' αυτόν τον τρόπον το αίσθημα στην κατηγορουμένη της προσδοκίας και της αναμονής».

Το δικαστήριο της ουσίας τους απέρριψεν, ως κατ' ουσίαν αβάσιμους, με την προσβαλλόμενη απόφασή του με τις εξής αιτιολογίες: «Αναφορικά με την ελαφρυντική περίσταση του άρθρου 84 παρ 2 περ. α', ναι μεν αποδείχθηκε ότι η κατηγορουμένη πήγαινε στο κατηχητικό, επισκέπτετο την εκκλησία, υπήρξε καλή σύζυγος και μητέρα, μέχρι τότε που συνδέθηκε ερωτικά με το θύμα, ανέθρεψε σωστά τον υιό της, τον βοηθούσε στα μαθήματά του και του έδωσε

τα εφόδια για την επιτυχή είσοδό του στο Πανεπιστήμιο. Περαιτέρω όμως αποδείχθηκε ότι αυτή 1) ενώ ήταν έγγαμος και μητέρα ενός τέκνου, διατηρούσε ερωτικό δεσμό επί επτά περίπου χρόνια με το θύμα, που ήταν ιερωμένος και τον οποίο δεσμό είχε επιμελώς φροντίσει να τον αποκρύπτει από τον σύζυγό της και από το οικογενειακό και κοινωνικό της περιβάλλον. 2) Κατά τις ερωτικές συναντήσεις της με το θύμα της, άφηνε την φροντίδα του τέκνου της, που ήταν μαθητής, στην πεθερά της. 3) Καίτοι εργαζόταν ως ελεύθερος επαγγελματίας - πλασιέ διαφημιστικών δώρων - με εισοδήματα 2.000.000 - 4.000.000 δραχμών ετησίως, δεν είχε προβεί, όπως υποχρεούτο, στην κατά το νόμο δήλωση έναρξης επαγγέλματος, για να φοροδιαφεύγει. 4) Εν αγνοία του συζύγου της και με την αναληθή δικαιολογία προς αυτόν της επένδυσης δήθεν σε ομόλογα μέρους των χρημάτων που είχαν σε κοινό λογαριασμό, αυτή απέσυρε απ' αυτόν 7.100.000 δραχμές και τα παρέδωσε στο θύμα της, στο οποίο, επίσης κρυφά από το σύζυγό της, παρέδιδε κατά καιρούς ή κατέθετε στο λογαριασμό του (θύματος) διάφορα χρηματικά ποσά. 5) Μετά την εγκατάστασή του ως αν αρχιμανδρίτη στο Λονδίνο αυτή συμπεριφερόταν προς τους οικείους της εριστικά, εν αγνοία δε του συζύγου της και εγκαταλείποντας αυτόν και το τέκνο τους, με το πρόσχημα την εργασία της, ταξίδεψε τέσσερις (4) φορές στο Λονδίνο για να συναντήσει τον εραστή της, ενώ είχε ερωτική επαφή με τούτον, ακόμη και εντός της συζυγικής της οικίας. 6) Μαγνητοφώνουσε τις τηλεφωνικές αλλά και τις από κοντά συνομιλίες της με τον ως άνω αρχιμανδρίτη και 7) Αγόρασε και κατείχε παρανόμως το προαναφερόμενο όπλο και τα φυσίγγια, με τα οποία διέπραξε την ως άνω ανθρωποκτονία. Β) Αναφορικά με την ελαφρυντική περίπτωση του άρθρου 84 παρ. 2 περ. γ' ΠΚ, να μεν αποδείχθηκε ότι το θύμα της αρχιμανδρίτης ΑΕ. α) μετά την εγκατάστασή του στο Λονδίνο υποσχόταν στην κατηγορούμενη είτε ότι θα συναντηθούν είτε ότι θα της τηλεφωνήσει είτε ότι θα τακτοποιήσει την οικονομική εκκρεμότητα που είχαν μεταξύ τους και β) στις 21.7.1997 όταν αυτή του κτυπούσε επίμονα το κουδούνι του διαμερίσματός του, εκείνος της είπε (από το θυροτηλέφωνο) να φύγει γιατί αλλιώς θα φωνάξει την αστυνομία. Αυτά όμως αποδείχθηκε ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν αποτέλεσαν ανάρμοστη συμπεριφορά ή άδικη πράξη του ως άνω αρχιμανδρίτη που προκάλεσε οργή ή θλίψη στην κατηγορούμενη, δοθέντος ότι, όπως αποδείχθηκε 1) Ο εν λόγω ιερωμένος μετά την εγκατάστασή του στο Λονδίνο επιθυμούσε να διακόψει τον ερωτικό δεσμό τους με την κατηγορούμενη, την επιθυμία του αυτή τη γνωστοποίησε με ήπιους τόνους προς αυτήν και με τη συμβουλή του να αφοσιωθεί (αυτή) στο σύζυγό της και το παιδί της, οι δε παραπάνω υποσχέσεις του προς αυτήν εδίδοντο ύστερα από αντίστοιχες επίμονες απαιτήσεις της κατηγορούμενης και όχι εμπαιγμό της. Άλλωστε η επιθυμία ενός ιερωμένου να διακόψει τον ερωτικό δεσμό του με

έγγαμη γυναίκα και μητέρα ενός τέκνου παρά τις αντιρροήσεις της τελευταίας, δεν συνιστά ανάρμοστη συμπεριφορά με βάση την κρατούσα κοινωνική ηθική. 2) Η αποφυγή του θύματος να συναντηθεί με την κατηγορούμενη, μετά μάλιστα την εις βάρος του πρόκληση στις 8.3.1997 της προαναφερθείσας επικίνδυνης σωματικής βλάβης, η εκφρασθείσα προς την κατηγορούμενη (στις 21.7.1997) επιθυμία του να συναντηθούν εκτός του διαμερισμάτος του και η επίκληση (στη συνέχεια την ίδια ημέρα) εκ μέρους αυτού της συνδρομής της αστυνομίας για την προστασία του, έγιναν ύστερα από πρόκληση της κατηγορούμενης και συγκεκριμένα μετά την επιμονή αυτής να συναντηθούν την ημέρα εκείνη, την απροειδοποίητη μετάβαση αυτής στην πολυκατοικία στην οποία βρισκόταν το διαμέρισμά του και την επιμονή της να κτυπά του κουδούνι του εν λόγω διαμερισμάτος για να της ανοίξει, η συμπεριφορά δε αυτή του θύματος με κριτήριο την κρατούσα αντικειμενική ηθική δεν ήταν ανάρμοστη ούτε αποτελεί άδικη πράξη, αλλά αντιθέτως ήταν δικαιολογημένη ενόψει και της ως άνω εις βάρος του επικίνδυνης σωματικής βλάβης. Σε κάθε δε περίπτωση τα επικαλούμενα από την κατηγορούμενη και την υπεράσπισή της για τη θεμελίωση της συγκεκριμένης ελαφρυντικής περιστάσης, ως άνω περιστατικά, απείχαν πολύ χρόνο από την τέλεση των ως άνω πράξεων της κατηγορούμενης, από δε το άνω περιστατικό της 21.7.1997 μέχρι τη θανάτωση του θύματος την επόμενη ημέρα, είχε παρέλθει ικανό χρονικό διάστημα, με την έννοια ότι το διάστημα τούτο ήταν ικανό να εξουδετερώσει τη σημασία της ως άνω στάσης και φράσης του θύματος και η κατηγορούμενη να βρίσκεται σε πλήρη συνειδησιακή διαύγεια κατά τη θανάτωση του θύματος, στην οποία (συνειδησιακή διαύγεια) όπως προαναφέρθηκε αποδείχθηκε ότι πράγματι αυτή βρισκόταν κατά τη θανάτωση αυτού».

Περαιτέρω, ιδιαίτερα αυστηρή παρουσιάζεται η νομολογία και ως προς το «πώς» θα πρέπει να υποβληθεί επαρκώς ορισμένος ο αυτοτελής ισχυρισμός περί συνδρομής ελαφρυντικών περιστάσεων (άρ. 84 παρ. 2 δ' Κ.Π.Δ.), όπως ενδεικνύει το σκεπτικό της Α.Π. 940/2005: «το ουσιαστικό δικαστήριο δεν υποχρεούται ν' απαντήσει και δη να παραθέσει την, κατά τα προαναφερθέντα, απαιτούμενη ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία προς απόκρουση αυτοτελών ισχυρισμών, όπως είναι και τα αιτήματα προς αναγνώριση την από το άρθρο 84 παρ. 2 ΠΚ ελαφρυντικών περιστάσεων, που προτείνονται, κατ' άρθρα 170 παρ. 2 και 333, παρ. 2 ΚΠΔ, αν οι ισχυρισμοί αυτοί δεν είναι σαφείς και ορισμένοι και μάλιστα με επίκληση των θεμελιούντων τούτους πραγματικών περιστατικών. Επομένως, είναι, ως αβάσιμοι, απορριπτέοι οι από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχεία Δ' και Ε' ΚΠΔ αναιρετικοί λόγοι, κατά τους οποίους το εκδόσαν την πληττόμενη απόφαση Δικαστήριο, με ανεπαρκή αιτιολογία, απέρριψε τα ζητηθέντα ελαφρυντικά από το άρθρο 84 παρ. 2 εδάφια β' και δ' ΠΚ, παρα-

βιάσαν, έτσι, το επ' αυτών στηριζόμενο άρθρο 85 του ίδιου Κώδικα, δεδομένου ότι, καθώς διαπιστώνεται από τα πρακτικά της δίκης, κατά την οποία εκδόθηκε η ανωτέρω απόφαση ναί μεν το παραπάνω Δικαστήριο, ως εκ περισσού, απάντησε στους παραπάνω ισχυρισμούς, πλην όμως, οι συνήγοροι του αναιρεσειόντος ζήτησαν την αναγνώριση των προμνημονευθέντων ελαφρυντικών, απλώς επικαλούμενοι, ότι ο αναιρεσειών δεν τέλεσε την πράξη του από ηθική πώρωση ή διαστροφή και ότι η συμπεριφορά του στην φυλακή αποδεικνύει την ειλικρινή μετάνοιά του, όπως αυτά προκύπτουν από τις καταθέσεις των μαρτύρων, του αναιρεσειόντος και την βεβαίωση του Διευθυντή των Φυλακών, όπου κρατείται ο τελευταίος, χωρίς, όμως, να εκθέσουν καθόλου περιστατικά, από τα οποία να συνάγεται η έλλειψη της διαστροφής του χαρακτήρα του ή η εκ τούτων μη αντίθεση της πράξης του στην κοινή περί ηθικής ή κοινωνικής τάξης συνείδηση, όπως και περιστατικά, εκ των οποίων να δηλούται, ότι αυτός ειλικρινώς μετανόησε, επιζητώντας και κατά ποιο τρόπο ν' άρει ή να μειώσει, συνέπειες της ανωτέρω αξιόποινης πράξης του».

Αξιοσημείωτη είναι και η νομολογιακή τάση «σκλήρυνσης» της ποινικής μεταχείρισης ακόμη και μετά την καταδίκη του δράστη, όταν ο τελευταίος ζητά την υφ' όρον απόλυσή του, μετά την έκτιση του ελαχίστου χρονικού ορίου εγκλεισμού, όπως αποδεικνύει η εξέλιξη της επίσης γνωστής υπόθεσης Φραντζή. Το παρ' ημίν σύστημα ποινικής δικαιοσύνης ενώ επιβάλλει σχεδόν ανεξαιρέτως προσωρινή κράτηση και ισόβια κάθειρξη σε επίπεδο επιμέτρησης της ποινής στους δράστες ανθρωποκτονιών από ζηλοτυπία, εμφανίζεται απρόθυμο και ανελαστικό και στη χορήγηση της υφ' όρον απόλυσης σε καταδικασθέντες, όταν αιτούνται να εκτίσουν το υπόλοιπο της ποινής τους υπό όρους.⁴⁵⁰ Στην περίπτωση Φραντζή, απερρίπτοντο οι αιτήσεις υφ' όρον απόλυσης με σκεπτικό όπως: «οι δηλώσεις συγγνώμης (...) προς την μητέρα της φονευθείσας συζύγου του (...) ουδόλως πείθουν περί τούτου, αλλά εντάσσονται και αυτές στη γενικότερη προσπάθεια του αιτούντος να πετύχει με την όσο το δυνατόν συντομότερη αποφυλάκισή του την αποφυγή των συνεπειών της αξιόποινης πράξης για την οποία καταδικάσθηκε», «από τις ενέργειες που αφορούν την επιμόρφωσή του, δεν μπορεί να συναχθεί κάποιο στοιχείο για την αξιολόγηση της διαγωγής του, δηλαδή του «σωφρονισμού» του», «επέδειξε μεν εξωτερικώς καλή συμπεριφορά, όμως δεν διαπιστώθηκε η βελτίωσή του» και ότι «ουδέποτε κατά τη διάρκεια των αδειών προέβη σε κάποια πράξη από την οποία να εκδηλώνεται η μεταμέλειά του». Ενώ κατά την ακρόασή του, ερωτάτο «εάν εμμένει στην απολογία του».

450. Βλ. χαρακτηριστικά Συμβ. Πλημ/κών Πειραιώς 884/2004 αδημ.

Από τη στιγμή που στην αλλοδαπή επιστήμη θεωρείται ενίοτε προβληματική ακόμη και η απόλυτη πρόβλεψη της ισόβιας κάθειρξης στη διακεκριμένη ανθρωποκτονία - λόγω της αποσύνδεσής της από την προσωπική ενοχή του κάθε δράστη, η επιβίωση στο δίκαιο μας μιας διάταξης όπως το 299 παρ. 1 Π.Κ., η οποία απειλεί κατά απόλυτο τρόπο ως ποινή την ισόβιο κάθειρξη χωρίς τη συνδρομή κάποιου επιπρόσθετου στοιχείου εντός από τη βασική νομοτυπική συμπεριφορά της θανάτωσης άλλου προσώπου, δείχνει μάλλον αναχρονιστική. Φυσικά το πρόβλημα δεν μπορεί να λυθεί αποσυνδεδεμένο από το θεσμό της υφ' όρον απόλυσης της οποίας η ρύθμιση οδεύει σταθερά προς την ισοπεδωτική επιείκεια ως δήθεν αντιστάθμισμα στα αυστηρά κατάλοιπα του ποινικού μας δικαίου.⁴⁵¹

3. Ανθρωπογεωγραφία και *modus operandi* εγκλημάτων ζηλοτυπίας

Οι επτά επιλεγμένες περιπτώσεις εγκλημάτων ερωτικής ζηλοτυπίας που καταγράφονται στην νεώτερη (2000-2014) νομολογία μπορούν να αποδοθούν με τον κάτωθι Πίνακα 1:

451. Βλ. Ι. Δομάζου (2001), Ορισμένες Προβληματικές πλευρές των ισχυουσών διατάξεων περί ανθρωποκτονίας εκ προθέσεως, Ποινικά Χρονικά, σελ. 298-306.

Πίνακας 1: Περιπτώσεις εγκληματίων ερωτικής ζήλοτητας επί τη βάσει της νομολογίας (2000-14)

	Προσωπικά στοιχεία δράστη	Τόπος τέλεσης Χρόνος τέλεσης	Στοιχεία θύματος/ Είδος δερμού με το δράστη	Όπλο/ Modus operandi	Αδίκημα για το οποίο καταδικάστηκε ή παραιτήθηκε
1.	Άνδρας, άγαμος	25.3.1994 Αγ. Ιωάννης Κιλκίς	Γυναίκα, πρώην ερωτική σύντροφος	Λίθος στο κεφάλι	Α.Π. 663/2002 Απόπειρα ανθρωποκτονίας από πρόθεση
2.	Άνδρας, έγγαμος, πατέρας δύο ανηλίκων γαιοκτηνοτρόφος.	9.6.2000 Ξάνθη	Άνδρας, εξάδελφος δράστης, εραστής της σύζυγου του	Δίκαινο κυνηγετικό όπλο Τέσσαρις βολές / ενέδρα	Α.Π. 940/2005 Ανθρωποκτονία από πρόθεση
3.	Άνδρας, έγγαμος	17.1.1996 Ηράκλειο Κρήτης	Γυναίκα, μητέρα της πρώην ερωτικής του συντρόφου Γυναίκα, αδελφή της πρώην ερωτικής συντρόφου	Μαχαίρι	Α.Π. 6/2005 Απόπειρα ανθρωποκτονίας από πρόθεση κατά συροή
4.	Άνδρας, σε διάσταση, πατέρας ανηλίκης κόρης	3.12.2007 Χοριό Κέρκυρας	Άνδρας, συμβιών με την εν διαστάσει σύζυγό του	Μαχαίρι	Συμβ. Εφετ. Κερκύρας 40/2010 Παραπομπή για επικίνδυνη σωματική βλάβη
5.	Άνδρας, άγαμος, πατέρας ενός ανηλίκου (αναγνωρισμένου τέκνου)	15.11.2004	Γυναίκα, πρώην συμβία Γυναίκα, αδελφή της συμβίας	Κόψιμο φρένων αυτοκινήτου	Α.Π. (Σε Συμβ) 2095/2008 Παραπομπή για απόπειρα ανθρωποκτονίας από πρόθεση κατά συροή
6.	Γυναίκα, διαζευγμένη	29.3.1998 Κάτω Κηφισιά Αττικής	Άνδρας, έγγαμος, ερωτικός σύντροφος	Συμπαγές ξύλο	Α.Π. 870/2002 Ανθρωποκτονία από πρόθεση (με ελαφρυντικό από τον πρώτο βαθμό του άρ. 84 παρ. 2 γ' Π.Κ.)
7.	Γυναίκα, έγγαμη, μητέρα ανηλίκων	22.7.1997 Νέα Σμύρνη Αττικής	Άνδρας, ιερέας, πρώην ερωτικός σύντροφος	Πιστόλι - οπικό βολές εξ επαφής	Α.Π. 2292/2003 Ανθρωποκτονία από πρόθεση

Όπως έχει ήδη εκτεθεί, μεγάλος αριθμός των εγκλημάτων βίας που τελούνται από ερωτική ζηλοτυπία δεν είναι δυνατόν να ερευνηθεί μέσω της καταχώρισής του στην δημοσιευμένη νομολογία του Αρείου Πάγου, καθώς η ποινική του εξέλιξη ολοκληρώνεται σε επίπεδο ουσίας στα κατά τόπους Μικτά Ορκωτά Εφετεία (οι αποφάσεις των οποίων σπανίως δημοσιεύονται), ή δεν εισάγεται ποτέ στο σύστημα ποινικής δικαιοσύνης, λόγω της συχνά καταγραφόμενης, αμέσως μετά την τέλεση του εγκλήματος, αυτοκτονία του δράστη. Στον Πίνακα 2 παρουσιάζονται επεξεργασμένα δημοσιεύματα του αθηναϊκού Τύπου της περιόδου 2009-2014.

Πίνακας 2: Εγκλήματα ερωτικής ξηλοτυπίας επί τη βάσει δημοσιευμάτων του αθηναϊκού Τύπου (2009-14)

	Προσωπικά στοιχεία δράστη	Τόπος τέλεσης Χρόνος τέλεσης	Προσωπικά στοιχεία θύματος Είδος δεσμού με το δράστη	Όργανο τέλεσης/ Modus operandi	Εξέλιξη μετά το αδίκημα
1.	Άνδρας, 40 ετών, σφραγιστικός υπάλληλος των Φυλακών Κορυδαλλού ¹	24.11.2009 Καμίνια, Πειραιάς	Άνδρας 44 ετών, ερωτικός αντίζηλος 24χρονης ερωτικής συντρόφου	Πιστόλι, προηγήθηκε λογομαχία	Ο δράστης συνελήφθη στον τόπο τέλεσης
2	Άνδρας, 53 ετών, ² διαζευγμένος, πατέρας δύο παιδιών	25.1.2010 Γκύζη, Αττικής	Γυναίκα, 33 ετών, Ρουμανικής καταγωγής, πρώην ερωτική σύντροφος	Όπλο	Αυτοκτονία δράστη
3.	Άνδρας, 25 ετών ³ , «φαντάρος»	26.4.2011 Σέρρες	Γυναίκα, 23 ετών, σύντροφος του δράστη	Στραγγαλισμός, «εγκατάλειψη του σώματος του θύματος σε αρδευτικό κανάλι και έκαψε τα ρούχα του θύματος»	Ο δράστης παραδόθηκε και ομολόγησε αυτοβούλως
4.	Άνδρας, 35 ετών, ⁴ ατζέντης μοντέλων, dj	17.12.2011 Καστοριά	Γυναίκα 21 ετών, φοιτήτρια, μοντέλο, ερωτική σύντροφος του δράστη	Μαχαίρι και καταβίδι, 10 μαχαιριές στην καρδιά, πλήγμα στο λαμικό	Ο δράστης συνελήφθη σε τυπικό έλεγχο στην Εθνική Οδό, καταδιώχθηκε και συνελήφθη αφού βρέθηκαν ίχνη στο αυτοκίνητό του

5.	Άνδρας 35 ετών ⁵ , παχυδερμικός διανομιέας	29.03.2012 Πειραιάς	Γυναίκα, 45 ετών, πρώην ερωτική σύντροφος του δράστη, υπάλληλος ΕΛΤΑ, διάξυμμένη, μητέρα δύο ανηλίκων	Πιστόλι, 5-6 φορές μέσα στο κατάστημα ΕΛΤΑ, εν ώρα εργασίας	Συνελήφθη στον τόπο τέλεσης
6.	Άνδρας, 45 ετών ⁶ , επιχειρηματίας	16.01.2013 Μυτιλήνη Λέσβου	Γυναίκα, 40 ετών, σύζυγος δράστη	Στραγγαλισμός («κατά τη διάρκεια καυγά»), την υποπτευό- ταν για εξωσυγγινικές σχέσεις, έθαψε το σώμα το θύματος	Ο δράστης ομολόγησε κατά την εξέτασή του στην προανάκριση, μετά την εξαφάνιση του θύματος
7.	Άνδρας, 20 ετών ⁷ , σπουδαστής στη Σχολή Εμπορικού Ναυτικού	10.08.2013 Θεσσαλονίκη	Γυναίκα, 25 ετών, αεροσυνοδός, ερωτική σύντροφος του 20χρονου	Στραγγαλισμός, προηγήθηκε λογομαχία	Παραδόθηκε, ομολόγησε και κρατή- θηκε προσωρινά

1. Το Βήμα, 24.11.2009.
2. Το Βήμα, 28.1.2010.
3. Το Βήμα, 26.4.2011.
4. Το Βήμα 19.12.2011, 21.12.2011, Τα Νέα 19.12.2011, 21.12.2011.
5. Τα Νέα, 29.3.2012.
6. Το Βήμα, 17.1.2013.
7. Το Βήμα, 16.8.2013, 19.8.2013, Τα Νέα 16.8.2013, 19.8.2013.

Κυριότερες εγκληματολογικές επισημάνσεις από την μελέτη των επιλεγείσων υποθέσεων (3.1, 3.2):

Παρά το ότι το δείγμα είναι ποσοτικά μικρό (14 περιπτώσεις), οι υποθέσεις παρουσιάζουν ορισμένα διαχρονικά χαρακτηριστικά, σε σχέση με τα εγκλήματα της περιόδου 1970-2000, όπως αυτά μελετήθηκαν από τη νομολογία και τα δημοσιεύματα του Τύπου.⁴⁵²

(α) Η τέλεση των εγκλημάτων συμβαίνει τόσο εντός, όσο και εκτός γάμου, μεταξύ ερωτικών συντρόφων, συχνά δε μεταξύ προσώπων που έχουν λύσει τον πρώτο τους γάμο και έχουν επιχειρήσει να συνάψουν σχέση μετά από τη λύση του ή το διάστημα που βρίσκονταν σε διάσταση του.

(β) Ο δράστης είναι στη μεγάλη πλειοψηφία των υποθέσεων / περιπτώσεων ο άνδρας και θύμα η γυναίκα της ερωτικής ή γαμικής σχέσης.

(γ) Το έγκλημα επισυμβαίνει τόσο στα μεγάλα αστικά κέντρα (Καμίνια, Γκύζη, Πειραιάς, Θεσσαλονίκη), όσο και στην επαρχία (Καστοριά, Σέρρες, Μυτιλήνη) με συχνότητα ανάλογη της πληθυσμιακής πυκνότητας.

(δ) Αναφορικά με το *modus operandi*, σταθερή παρουσιάζεται η τάση του δράστη για απευθείας επαφή, για «συμπλοκή σώμα με σώμα» με το θύμα (στραγγαλισμός, μαχαίρι), όσο και η χρήση πυροβόλου όπλου, ενώ συχνή είναι η αναφορά για «προηγηθείσα έντονη λογομαχία», όπως τουλάχιστον καταγράφεται στα ρεπορτάζ, από αστυνομικές πηγές.

(ε) Ο δράστης σε δύο περιπτώσεις παραδίδεται μόνος του, ενώ σε μία αυτοκτονεί, συμπτωματολογία συχνή και σταθερά εμφανιζόμενη στα εγκλήματα ζηλοτυπίας.⁴⁵³

4. Αντί επιλόγου

Οι αποφάσεις επί των εγκλημάτων εκφράζουν διαχρονικά δυσπιστία απέναντι στο βρασμό ψυχικής ορμής, προβλήματα στην αιτιολογία των αποφάσεων, υπερβολικά φειδωλή αναγνώριση ελαφρυντικών περιστάσεων. «Ο κεραννός της ποινικής καταδίκης», σύμφωνα με τον Feuerbach, «ουδένα συγχωρείται να πλήττει», όταν το δικαστήριο λέγει «Είμεθα πεπεισμένοι περί της ενοχής σου, διότι ...είμεθα πεπεισμένοι και ουδέν πλέον».⁴⁵⁴ Το σύγχρονο ζητούμενο του εξορθολογισμού των ποινών,⁴⁵⁵ της υπό όρους έκτισης μέρους των ποινών

452. Βλ. Παπαϊωάννου 2001, όπ.π., σελ. 159-173 και 204-219.

453. Όπ.π., σελ. 159-173 και 219-224.

454. Ν.Κ. Ανδρουλάκη (1972), Θεμελιώδεις έννοιες της ποινικής δίκης, Α, Β, Γ, Αντ. Ν. Σάκουλας, Αθήνα, σελ. 167.

455. Ν. Λίβου (1994), «Προβλήματα επιμετρούσεως της ισοβίου καθειρξεως», Υπεράσπιση

εν ελευθερία, αλλά και της ανάγκης για θεσμοθέτηση της εγκληματολογικής πραγματογνωμοσύνης (ώστε να παρέχεται έδαφος έγκυρης γνωμοδοτικής προ- γνώσεως για επικινδυνότητα και υποτροπή) αναδεικνύονται⁴⁵⁶ και παραμέ- νουν επίκαιρα ζητούμενα. Συγχρόνως, απαιτείται επιστημονική βάση δεδομέ- νων για τον καθορισμό της (τυχόν) υποτροπής δραστών τέτοιων εγκλημάτων βίας της «πρώτης και μόνης φοράς», κάτι που θα μπορούσε να προσδώσει στις δικαστικές αρχές εργαλεία για αναλογικότερη αντιμετώπιση των δραστών, ιδίως σε επίπεδο υφ' όρον απολύσεως. Τέλος, αναγκαία και κρίσιμη θα ήταν η θυματολογική ευαισθητοποίηση του νομοθέτη, απέναντι στις οικογένειες των θυμάτων των αδικημάτων ανθρωποκτόνου βίας ευρύτερα, και όχι μόνο των θυμάτων της τρομοκρατίας. Η επιλογή ως όρου, τόσο την προδικασία, όσο και στην κύρια διαδικασία, της αποζημιώσεως του θύματος ή της οικογένειάς του,⁴⁵⁷ μπορεί να βρίσκει προσκόμματα στην ολοένα και περισσότερο προβλη- ματική δημόσια διοίκηση, όμως θα ήταν σύμφωνη με την αποκαταστατική λει- τουργία της ποινής και θα συνέβαλε προς μια διαφορετική αντιμετώπιση του δράστη αλλά και του θύματος του εγκληματικού φαινομένου.

σελ. 221-233.

456. Μ.ά. Γ. Πανούση (2000), «Εγκληματολογικοί αναστοχασμοί - Το έγκλημα - ο εγκλημα- τίας - η τιμωρία», Ποινική Δικαιοσύνη 2, σελ. 182-184.

457. Στο πνεύμα της εισηγητικής εκθέσεως του σχεδίου αναμόρφωσης και κωδικοποίησης του Ποινικού Κώδικα από τον καθηγητή Μανωλεδάκη (σελ. 9, 57 επ., Δεκέμβριος 2011), το οποίο τελικώς δεν υλοποιήθηκε.